

ĐƯỢC ĐỒNG NHẤT

VỚI ĐẢNG CHRIST

Cảm ơn, rất nhiều. Tôi rất vui mừng được trở lại, trong Danh Chúa. Chỉ hơi khàn tiếng, để bắt đầu, nhưng Chúa cho phép tôi chuyển sang số thứ hai, sau một lát. Vì vậy, tôi đã nói nhiều trong tuần này, tại buổi nhóm. Và họ có rất nhiều câu hỏi được trả lời. Rồi đi ra khỏi tòa nhà, nóng nực. Và nó...Tôi không bị cảm lạnh. Và tôi chưa bao giờ cảm thấy tốt hơn, trong đời tôi. Vì vậy, tôi thật sự cảm thấy tốt, nhưng cổ họng của tôi thật sự quá tải. Và nó sẽ ổn thôi. Vì vậy tôi muốn cảm ơn mỗi người trong các bạn, vì tất cả những gì các bạn đã làm.

² Tôi đã cố gắng tìm thấy...Khi tôi lái xe lên, cách đây vài phút, Billy và một số người trong họ đang ở bên ngoài, cố gắng tìm kiếm gia đình nhỏ đã đi xuống và đã hết tiền, và không thể quay về được. Nếu họ vẫn ở trong tòa nhà, tôi ước gì một số...họ sẽ giơ tay lên, hay điều gì đó. Tôi—tôi muốn làm điều gì đó về điều đó, chính tôi. Và vì vậy gia đình nhỏ đó đến từ Michigan, hay nơi nào đó, mà—mà hết xăng hay cái gì đó, hay tiền bạc. Nếu quý vị—nếu quý vị vẫn còn ở đây trong thị trấn...Nếu anh em gặp họ sau buổi nhóm, đưa họ qua nhà tôi. Hiểu không? Tôi muốn có điều gì đó trong việc đó. Đó là—đó là điều—đó là điều chúng ta ở đây, là để giúp một tay, bất cứ ai mà chúng ta có thể. Vì vậy, bây giờ, xin Đức Chúa Jêsus ban phước cho chúng ta, là lời cầu nguyện của chúng ta.

³ Bây giờ, đây là một tuần lễ bất thường, và chúng ta đã có một số điều bất thường. Nhưng tôi sẽ nói rằng tôi chưa bao giờ thấy một lần nào mà Đức Thánh Linh đã từng vận hành bất cứ người nào tự do hơn Ngài đã có trong tuần này, trong buổi nhóm, thật hoàn toàn tuyệt vời đối với tôi. Và vào ban đêm khi tôi đi vào, đôi khi là một giờ sáng trước khi tôi có thể đi ngủ. Tôi thật vui mừng trong những ý tưởng về Đức Chúa Jêsus rất tốt lành với chúng ta. Và bây giờ tôi...

⁴ Bất cứ người nào trong số các bạn ở quanh đây, trong thành phố, hay vùng lân cận xung quanh, mà chưa có nhà, nhà thờ, các bạn được chào đón ở đây, đến bất cứ lúc nào và coi đây thành nhà của mình. Hãy nhớ, chúng ta không có tư cách thành viên ở đây, chỉ có sự thông công dành cho tất cả mọi người. “Chúng ta không có,” như Howard Cadle thường nói, “không có luật pháp ngoài tình yêu; không có tín điều nào ngoài Đấng Christ; không có sách nào ngoài Kinh Thánh.” Và vì vậy anh em luôn được chào đón tại đền tạm nhỏ này.

Mà, chúng ta đang mong đợi, nếu Chúa muốn, ngay khi chúng ta có thể, để xây dựng một nhà thờ tốt đẹp hơn, quan trọng nhiều—nhiều hơn nữa. Không quá lớn, vì chúng ta tin Chúa Jêsus sắp đến, và chúng ta không muốn điều gì quá phức tạp. Chúng ta chỉ muốn điều gì đó...Điều này sắp xảy ra. Nó đã phục vụ mục đích của nó, và chúng ta rất biết ơn vì điều đó.

Tôi sẽ không bao giờ quên. Ngay nơi bục giảng này đứng bây giờ, khoảng hai mươi mấy năm trước, Tôi đã quỳ xuống trong một cái ao cũ, trong đồng cỏ ngựa trên đầu. Và Chúa phán, “Hãy xây dựng nhà thờ của người ở đây.” Trên một lô đất nhỏ, mà chúng tôi đã đến gia đình Ingram và mua nó với giá một trăm sáu mươi đô-la, nếu chúng tôi lấp đầy nó. Đây là ao băng nơi tất cả chúng ta trượt băng.

⁵ Anh Jess Spencer nên nhớ, đây là một cái ao ở đây, anh ấy và Chị Spencer. Tôi đoán anh em còn nhớ điều đó. Họ thường đưa các đội lên, và lái xe đi vòng quanh lối này, để tránh bị vào trong cái ao.

Tôi là một cậu bé ở Trường Ingramville đây. Đây là một cái ao; đi ra đây và trượt băng, và—và chơi bóng gậy và mọi thứ khác, trên ao. Anh Mike, anh còn nhớ khi đây còn là một cái ao. [Anh Mike nói, “Vâng.”—Bt.] Vâng, thưa anh. Anh Roy, phía sau đó.

Và bây giờ, nơi cái ao đã đứng, chúng ta chỉ còn lại một phần của nó, đó là ngay phía sau đây. Đó là nơi chúng ta làm phép báp-têm cho dân sự trong nước để được tha thứ tội lỗi của họ. Và bây giờ điều này...

⁶ Anh em biết đấy, khi anh em đưa ra những câu hỏi, và nơi anh em—anh em có điều gì đó mà anh em muốn trình bày, và đó là một vấn đề bởi vì anh em có một khán giả nhiều thành phần. Người ta đã được dạy cách này hay cách kia. Nhưng khi anh em có thể giải thích sự việc, thậm chí trái ngược với những gì họ đã được dạy, và sự êm dịu của tâm linh họ tuôn chảy trở lại, đó là sự tin kính, đối với tôi.

Tôi không muốn mang một cái tên nào đó. Nhưng một—một bác sĩ nào đó, từ bên ngoài thành phố, vừa gặp tôi trong căn phòng trong đó; một bác sĩ y khoa, tôi cho là vậy. Và, ông ấy nói, trong nhiều năm ông đã bị rối ren trong việc đó. Ông ấy đã đọc một quyển sách được viết liên quan đến nó, trái ngược với những gì tôi đang dạy. Nhưng, đã nói, kể từ khi ông được ngồi trong buổi nhóm, và nhìn thấy những sự kiện của Kinh Thánh được đặt ra, nó đã giải quyết điều đó mãi mãi.

⁷ Cách đây một thời gian, tôi đã gặp trong phòng, với một số người từ ngoài thành phố, từ Illinois. Và có khoảng bốn mục sư truyền đạo, ba hay bốn mục sư truyền đạo. Và họ nói, “Anh Branham, chúng tôi đã dạy điều trái ngược, suốt cuộc đời chúng tôi, nhưng chúng tôi nắm bắt được khả năng bây giờ và thấy điều gì thực sự là Lễ thật. Chúng tôi đã tự hỏi nó là gì.” Thấy không? Và bây giờ, điều đó, đấy, đó là chúng ta bây giờ...

⁸ Đúng là những gì nó xảy ra, thưa anh em, đừng nghĩ rằng điều đó làm suy yếu bất cứ giáo hội nào hay bất cứ dân tộc nào. Điều đó chỉ mang Hội thánh lên. Thấy không? Và rồi, cùng nhau, chúng ta phải đứng lên. Chúng ta phải đứng với nhau. Khi những...

Khi Đức Chúa Trời phân chia chính Ngài vào lễ Ngũ tuần, phá vỡ Trụ Lửa thành những trụ Lửa nhỏ, bé, và đi đến và đậu trên dân sự, và Đức Thánh Linh đến trên họ, nếu Đức Chúa Trời phân chia chính Ngài giữa chúng ta, mỗi lần một người thêm chính mình vào chúng ta, mà tích lũy nhiều hơn xung quanh Trụ đó, mọi lúc. Và với nhau, khi tất cả Hội thánh vĩ đại được chuộc lại của Đức Chúa Trời, được kéo đến với nhau, chúng ta sẽ có một chuyến đi xuyên qua bầu trời, thật chắc chắn như bất cứ điều gì.

⁹ Tôi chưa bao giờ cố gắng phân rẽ hay gieo rắc sự bất hòa giữa các anh em. Tôi đã cố gắng hết sức để trở nên tử tế nhất, để hiểu được. Và—và những người khác, nếu họ...những giáo hội tài trợ cho buổi nhóm của tôi. Thế thì nếu họ...Họ khác biệt với nhau, nhưng họ yêu mến tôi, và họ sẽ tài trợ cho những buổi nhóm của tôi. Và tôi đến giữa dân sự của họ, tôi chắc chắn sẽ không nói điều gì. Một—một quý ông sẽ không làm điều đó, hướng chỉ một Cơ-đốc nhân. Chắc chắn không.

Và rồi nếu tôi từng có những buổi nhóm trại; mà tôi đang hình dung thực hiện, ý Chúa, ngày nào đó. Rồi tôi—tôi sẽ, trước khi tôi dạy bất cứ điều gì về những sự dạy dỗ này, trước tiên sẽ là những buổi nhóm buổi sáng với các mục sư, trong nhiều ngày, để họ biết những gì tôi đang chuẩn bị giảng dạy. Và rồi nếu anh em đó không thấy điều đó và không đồng ý, bất cứ anh em nào, thì hãy để họ lấy hội chúng của họ, nói, “Bây giờ, tôi không muốn anh em nghe điều này. Chúng ta sẽ tránh xa trong khi họ đang giảng dạy Điều đó.” Thấy không? Và ban cho họ đặc ân. Chúng ta luôn muốn được hòa hợp với Đức Chúa Trời và với con cái Ngài, với mọi người.

¹⁰ Vì vậy, bây giờ, tôi có một câu hỏi để trả lời tối nay, ý Chúa. Và tôi nghĩ có lẽ tôi sẽ trả lời câu hỏi này, ngay trước đó. Tôi nghĩ tôi đã có một câu hỏi khác ở đây, nhưng đó là một giấc mơ mà ai đó đã đưa ra, và muốn tôi cầu nguyện về điều đó và đưa ra sự thông giải. Mà, Chúa đã rất nhân từ với chúng ta, để làm điều đó, rất nhiều lần.

¹¹ Bây giờ, chúng tôi muốn anh em biết, trước khi chúng ta bắt đầu buổi nhóm, rằng tất cả anh em được mời trở lại một cách thân mật với mọi buổi nhóm, mỗi lần mà chúng ta có một buổi nhóm. Và từ Louisville, từ ngoài thành phố, từ trong thành phố và xung quanh; những mục sư truyền đạo tốt đẹp này; người anh em từ Sellersburg; các ca sĩ; người phụ nữ đó, từng là người, đã hát ở đây, cách đây một lát, và chàng trai trẻ. Chúng tôi thật sự cảm ơn các bạn, rất nhiều. Tôi—tôi đã nói chuyện với một số anh em ở đó, và tôi thậm chí không có cơ hội để biết đó là ai, và nó là gì, nhưng tôi chắc chắn đã nghe nó. Và nó thật tốt đẹp, và tôi chắc chắn cảm kích nỗ lực đó. Bây giờ chúng ta sẽ...

¹² Tôi đã bỏ lỡ điều này tối qua. Con trai tôi bỏ nó vào túi tôi. Người quý báu nào đó đã viết nó. Và bây giờ hãy nhớ, những câu hỏi này không khác nhau. Đôi khi, có lẽ, khi chúng được viết ra, chúng nghe giống như chúng khác nhau, nhưng đó là một tấm lòng thành thực đang cố gắng tìm ra. Thấy không? Đó là cách chúng ta luôn luôn tiếp cận nó, một số người chân thật cố gắng tìm ra điều gì là đúng.

¹³ Bây giờ, ở đây cách đây một thời gian, tôi đã xuống nhà, có một buổi nhóm cầu nguyện. Và Anh Junior Jackson, tôi đã nghe anh ấy cách đây một lát, hay tôi nghĩ là tôi đã nghe, anh ấy đã ở với tôi. Và anh đã thông qua việc nói. Và có một mục sư từ một giáo hội khác. Và không hơn gì tôi đứng lên sàn nhà, ông ta nhảy lên và bắt đầu, muốn làm ấm i với tôi.Ồ, tình cờ có khoảng năm mục sư truyền đạo ở đó, và tất cả họ sẽ leo lên cùng người đàn ông ngay một lúc. Tôi nói, “Không. Đừng làm thế. Bây giờ, anh ấy—anh ấy đã thách thức tôi, vì vậy hãy để anh ấy và tôi bàn chuyện đó.”

Ồ, ông bắt đầu, “Chúng ta nói nơi Kinh Thánh nói; im lặng nơi Nó im lặng,” và vân vân. Và họ đã bỏ đi. Và chỉ trong chốc lát...Tôi tiếp tục đánh dấu những câu Kinh Thánh mà anh ấy đã trích dẫn sai, đặt sai chỗ. Nói, “Không có ngoài—không có ngoài mười hai người đã từng nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đó là các sứ đồ. Và sự chữa lành Thiên liêng chỉ được ban cho mười hai người đó,” và vân vân. Vì vậy, anh em thấy đấy, ông ta đã đi sai mục tiêu, một triệu dặm. Vì vậy sau khi...sau khi tôi...Sau khoảng nửa giờ ông ấy nói, tôi đã hỏi ông ấy...Và ông ấy nói tôi là ma quỷ.

¹⁴ Và vì vậy sau đó, sau khi nói xong, tôi nói, “Bây giờ, điều đầu tiên tôi muốn nói, thưa anh, tôi tha thứ cho anh về điều đó, bởi vì anh không có ý đó. Tôi biết anh không có. Vì, nếu anh là mục sư và tôi là mục sư, chúng ta nên là anh em.” Thấy không? Và rồi tôi nói, “Bây giờ, hiểu lầm lẫn nhau, trong Kinh Thánh, là điều gì đó khác biệt.”

¹⁵ Vậy rồi chúng tôi bắt đầu lấy lời Kinh Thánh. Và anh chàng tội nghiệp đã bị lạc đường, trong một phút, ông ta không biết mình phải đứng ở đâu hay làm gì. Rồi, ông bị trói buộc quá nhiều, ông không biết phải làm gì. Và ông, khi ông bước ra khỏi tòa nhà,

đêm đó, ông ấy nói, “Tôi sẽ nói một điều, Anh Branham. Anh có Thánh Linh của Đấng Christ.” Thấy không?

Và tôi nghĩ, “‘Ma quỷ,’ cách đây vài phút, và bây giờ là ‘Thánh Linh của Đấng Christ.’” Đó chỉ là cách bạn tiếp cận nó. Chỉ thế thôi. Đấng Christ không làm âm ỉ lên.

¹⁶ Bây giờ—bây giờ, người đàn ông đó, bởi vì ông đã làm điều đó, những điều khủng khiếp đã xảy ra với ông ta; gần như mất trí. Từ một viện tâm thần hay điều gì đó, đã nhảy ra khỏi cửa sổ, và gần như tự sát. Và bây giờ anh ấy đang trở lại với một số người bạn tốt của tôi. Anh ấy đang tìm kiếm, mỗi ngày, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Muốn đến nhà tôi, đặt tay trên người, được đặt tay trên anh ấy, để nhận lãnh Đức Thánh Linh; một thầy giảng của một giáo hội giáo phái lớn. Thấy không?

¹⁷ Vì vậy, chúng ta trả lời một cách chân thành những câu hỏi, với tất cả những gì chúng ta biết cách trả lời.

¹⁸ Và bây giờ tôi sẽ đọc câu hỏi này, được viết một cách độc đáo.

1. Anh Branham, anh vui lòng giải thích tại sao dân sự trong Công vụ 2:4 nói tiếng lạ hoặc ngôn ngữ khác, thậm chí trước khi đám đông đến với nhau trong Công vụ 2:6?

Đó là câu hỏi đầu tiên. Vâng. Đó là cùng một người, tôi cho là vậy. Vâng, đó là cùng một người.

¹⁹ Ồ, bây giờ, nếu anh em để ý, thưa anh, chị em, đã từng viết nó là ai. Nó không hề nói một lời nào về việc họ đang đi xuống tầng dưới, từ tầng trên. Và cử tọa không ở trên lầu. Nhưng khi họ đi xuống sân nơi có nhiều người nhóm lại, đó là khi họ nghe họ nói tiếng lạ. Thấy không? Thấy không?

²⁰ Bây giờ, anh em có thể nói, “Ồ, họ đã nói ở đó.”

Và nếu đó là một cuộc tranh luận hay một sự ồn ào, anh em cũng có quyền để nói, “Họ đã không nói cho đến khi họ đi xuống đây, bởi vì, ‘Khi điều này được nghe thấy bên ngoài.’” Hiểu không?

Bây giờ, điều khác ở đây, nó thích hợp với điều đó.

2. Anh em sẽ giải thích làm thế nào Si-môn biết Đức Thánh Linh đã được ban cho trong Công vụ 8:18? Đó là tại Sa-ma-ri.

²¹ Ồ, có một điều, ông ấy không biết họ có Đức Thánh Linh vì việc nói tiếng lạ, hoặc Kinh Thánh không nói họ đã có. Họ chỉ nhìn thấy kết quả. Không ai có thể nhận lãnh Đức Thánh Linh mà không có điều gì đó xảy ra với họ. Đúng vậy. Nhưng nó không nói rằng họ nói tiếng lạ ở đó, vì vậy nó phải là điều gì khác mà ông đã thấy ngoài việc nói tiếng lạ, bởi vì nó không bao giờ đề cập đến việc họ nói tiếng lạ.

3. Và giải thích làm thế nào chúng ta biết một số người vào Ngày lễ Ngũ tuần đã nói tiếng Ga-li-lê.

²² Phần lớn nhất của họ ở đó là người Ga-li-lê. Và tất cả họ...Bây giờ, như tôi đã nói sáng nay...Bây giờ, có hai điều, hai khả năng. Bây giờ, tôi sẽ đứng về phía mà nhiều người đang nói tiếng lạ; những người đó không nói tiếng lạ, nhưng bằng các ngôn ngữ, khi họ đi ra khỏi phòng cao và bắt đầu gặp gỡ dân sự. Nhưng nếu anh em đọc Kinh Thánh, hãy lắng nghe kỹ bây giờ.

...chẳng phải tất cả những người Ga-li-lê này đều nói sao?

Và làm thế nào chúng ta nghe—làm thế nào chúng ta nghe mỗi người bằng tiếng riêng của chúng ta, nơi chúng ta được sinh ra?

...chẳng phải tất cả những người Ga-li-lê này nói sao?

²³ Họ có thể đã nói tiếng Ga-li-lê, nhưng họ đang nghe họ nói bằng ngôn ngữ khác. Có thể là họ đang nói một ngôn ngữ khác, ngôn ngữ của chính họ. Dù thế nào đi nữa, sẽ không thành vấn đề; nó vẫn không làm cho quan niệm Ngũ Tuần đúng. Thấy không? Bởi vì...Hãy lắng nghe. Đây là lý do tại sao. Không phải để nói điều gì đó khác biệt, nhưng chỉ làm cho một sự kiện rõ ràng. Nếu anh em để ý, tại sao Phi-e-rơ đứng dậy lúc đó và nói với cả đám đông, và mọi người đều nghe ông bằng ngôn ngữ ông đang nói. Vì, ba ngàn người đã được cải đạo, của những người Do-thái trung thành, những người thật sự kiên định trong tôn giáo của họ hết sức. Nhưng họ phải đứng, hiểu mọi lời, của Phi-

e-rơ rao giảng về các đấng tiên tri, và vân vân, mang đến lễ Ngũ tuần. Vì họ la lớn, và nói, “Hỡi các anh em, chúng tôi có thể làm gì để được cứu?”

Phi-e-rơ nói, “Hãy ăn năn, và chịu phép báp-têm cho mỗi người trong các người trong Danh Chúa Jê-sus Christ để được tha tội mình.”

²⁴ Bây giờ cứ để tôi nói điều này, với—với...tất cả tấm lòng của tôi, để anh chị em thấy...những gì tôi đang cố gắng nói với anh chị em. Tôi chắc chắn tin vào việc nói tiếng lạ. Tôi tin rằng đó là một ân tứ dành cho Hội thánh. Tôi tin rằng có một cái lưỡi. Tôi đã nói tiếng lạ, nhiều lần, chính tôi.

²⁵ Hãy để tôi đưa ra cho anh em một ví dụ nhỏ, những gì tôi nghĩ Ngũ Tuần đã có. Và rồi tôi sẽ...điều gì đó giống như nó, bây giờ, hoặc điều gì đó theo thứ tự này. Tôi đã ở Dallas, Tex...Houston, Texas, ngay trước khi bức hình này được chụp, khoảng một ngày. Chúng ta có thể có Hội trường Âm nhạc; chúng ta đang chứa tám ngàn người. Nhiều người không thể vào được, vì vậy chúng tôi đi qua đền tạm của Raymond Richey. Tôi quên chỉ...Đó là một đền tạm lớn, khổng lồ. Và—và chúng tôi đã làm đầy đủ điều đó. Và tôi giảng và cầu nguyện cho người đau, ở đây. Sau đó, trong khi họ đưa họ ra ngoài, tôi sẽ đi qua, và giảng và cầu nguyện cho họ ở đây, tại nhà thờ của Raymond Richey, bên kia sông.

²⁶ Và rồi khi chúng tôi ở trên đó, chuẩn bị quay trở lại Hội trường Âm nhạc, tôi...Howard đã để cho tôi tiếp tục càng lâu càng tốt. Và anh ấy chạm vào vai tôi, vỗ nhẹ vào phía tôi. [Anh Branham tự vỗ mình—Bt.]

Nếu anh em để ý, trong phòng, khi sự xúc dầu đang diễn ra, họ sẽ vỗ nhẹ tôi, như thế này. [Anh Branham tự vỗ nhẹ mình—Bt.] Điều đó có nghĩa là, “Đã đến lúc bỏ đi. Đừng nói nữa. Đi thôi.” Và Howard, trước đây, tôi đã đứng đó, anh ấy chỉ nắm lấy tay tôi, quàng tay tôi qua vai anh ấy và đi ra ngoài. Thấy không? Bởi vì, anh ấy biết tôi thật sự đã chịu đựng đủ.

Ồ, tôi bắt đầu rời bực giảng khi anh ấy vỗ nhẹ tôi. Tôi nói, “Được rồi, anh ơi.” Bắt đầu rời bực giảng, và một cô gái, bé gái, đang ngồi, đứng ở đây, khóc. Cô gái Mexico, nhỏ bé, trông khoảng

mười hai, mười bốn tuổi, chỉ ở tuổi thiếu niên. Và tôi nhìn cô ấy, và tôi nói, “Chuyện gì vậy, cháu bé?” Tôi nói, “Cô ấy đang khóc, Howard, bởi vì...”

Nói, “Anh đã làm đủ rồi. Anh có một nhóm khác ở đó, đang chờ đợi.”

Và tôi nói, “Mang cô ấy lên đây.” Và tôi chỉ đưa tay qua, ra hiệu như *thế*. Và cô ấy bước lên bục. Tôi tin Anh Wood và họ đã có mặt, bây giờ. Họ đã có mặt tại buổi nhóm. Tôi không biết có phải vào lúc đó hay không. Anh Wood, anh ở đâu, tối nay? [Anh Banks Wood nói, “Đấy.”—Bt.] Là...Đúng thế không? [“Đúng.”] Vâng, anh đã ở đó. Và tôi nói, “Mang cô ấy lên bục.”

Ồ, tôi nói, “Nhìn kia, cháu yêu quý. Cháu có tin rằng Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết nan đề của cháu là gì không?” Và nó cứ cúi đầu xuống. “Ồ,” tôi nghĩ, “cô ấy có thể bị câm điếc.”

²⁷ Vì vậy, tôi nhìn lại lần nữa. Tôi đã thấy đó là cách nói. Và tôi nói, “Ồ, cô ấy không biết nói tiếng Anh.” Cô ấy không thể nói một từ tiếng Anh. Vì vậy cô ấy đến từ Mexico. Vì vậy họ có một người thông dịch đến. Và tôi nói, “Cháu có tin không, cháu yêu quý, rằng Chúa Jêsus có thể nói cho cháu biết nan đề của cháu là gì không?”

Ồ, cô ấy nói lại với người thông dịch, nói, “‘Vâng.’ Cô ấy tin điều đó.”

Và tôi nói, “Cháu không biết nói tiếng Anh, chút nào à?” Và người thông dịch đã nói với cô ấy.

Cô ấy nói, “Không.” Cô ấy không bao giờ biết bất kỳ từ tiếng Anh nào. Cô ấy đến từ Mexico. Và vì vậy khi tôi...

²⁸ Rồi khái tượng bắt đầu. Và tôi đã nói...Họ không thông giải khái tượng, đấy, vì anh em đang nói liên tục. Không bao giờ thông giải một khái tượng, vì vậy, cho đến khi tất cả kết thúc, và rồi họ nói cho họ biết những gì đã xảy ra. Vì vậy, sau đó, trong khi tôi bắt đầu nói, tôi đã thấy một khái tượng. Tôi nói, “Tôi thấy một bé gái khoảng sáu tuổi. Cô ấy mặc một chiếc váy kẻ sọc, với những dải tóc đen buông xuống phía sau lưng, và những chiếc nơ ở trên đó. Cô ấy đang ngồi bên một lò sưởi kiểu cũ. Có một cái ấm lớn, và cô ấy đang ăn bắp màu vàng từ nó. Cô ấy ăn rất nhiều bắp cho

đến nỗi cô ấy trở nên đau dữ dội. Cô ngã xuống, và mẹ cô đặt cô trên giường, và cô bị động kinh. Và đó là những gì đã xảy ra với cô ấy. Thấy không?” Tôi nói, “Cháu bị động kinh, kể từ đó.”

Và nhanh chóng, trước khi bất cứ ai nói điều gì, cô nhìn lên người thông dịch, cô nói, bằng ngôn ngữ của chính mình, “Tôi nghĩ ông ấy không thể nói tiếng Tây Ban Nha.”

Và người thông dịch nói, “Anh có nói tiếng Tây Ban Nha không?”

Tôi nói, “Không, thưa ông. Tôi đã nói tiếng Anh.”

Anh ấy nói, “Ồ, cô ấy nói anh đã nói tiếng Tây Ban Nha.”

Tôi đã nắm bắt được điều đó. Tôi nói, “Dừng máy ghi âm lại.” Có một nhóm đồng máy ghi âm, có lẽ ba mươi máy này trong số chúng đang hoạt động, mỗi ngày.

Anh Roy Roberson, anh có ở đó không? [Anh Roy Roberson nói, “Vâng.”—Bt.] Vâng. Anh Roy Roberson, và Chị Roberson và họ, đã ở đó.

²⁹ Vì vậy tôi nói, “Hãy dừng máy ghi âm lại. Phát lại.” Và nó thực sự bằng tiếng Anh. Nhưng, anh em thấy đấy, rồi khi tôi bắt đầu...

Chừng nào khả tượng đang diễn ra, tôi đang nói tiếng Anh nhưng cô ấy đang nghe nó bằng tiếng Tây Ban Nha. “Làm sao mỗi người chúng ta đều nghe tiếng riêng của xứ chúng ta, nơi chúng ta được sinh ra?” Thấy không? Và, nhưng, ngay khi tôi bắt đầu nói, chính tôi, thì cô ấy không nghe thấy điều gì mà tôi nói. Nhưng trong khi sự hà hơi trên...

³⁰ Bây giờ hãy áp dụng điều đó cho Ngũ Tuần, chỉ một lần. Thấy không? Bạn ơi, Đức Chúa Trời là quan án của tôi. Đức Thánh Linh đã làm điều đó. Bây giờ chúng ta hãy áp dụng điều đó trở lại với lễ Ngũ tuần, vì ý nghĩa của chúng ta. Đức Thánh Linh sẽ không làm bất cứ điều gì chỉ—chỉ để nói Ngài đã làm điều đó. Nó phải là một nguyên nhân và một lý do. Thấy không?

³¹ Bây giờ, vào Ngày đó, “Làm sao chúng ta nghe mọi người nói tiếng riêng của chúng ta, nơi chúng ta được sinh ra? Hỡi người Ga-li-lê, há chẳng phải tất cả những người này, đang nói sao?” Làm sao họ biết họ là người Ga-li-lê, nếu họ không nói tiếng Ga-li-lê? Tất cả họ đều ăn mặc giống nhau. Làm sao họ biết họ là người

Ga-li-lê? “Hỡi những người Ga-li-lê, chẳng phải tất cả những điều này, sao? Và làm thế nào chúng ta nghe mọi người, bằng tiếng riêng của chúng ta, nơi chúng ta được sinh ra?”

³² Rồi, có một người khác, một người Ga-li-lê, Phi-e-rơ, và bắt đầu giảng cho họ. Và bằng cách nào đó khác, trong vô số người đó, ba ngàn linh hồn đã hiểu ông, và đã đến và được cải đạo, và dâng đời sống của họ cho Đấng Christ.

³³ Bây giờ hãy lắng nghe. Xin cho tôi chỉ lấy cho anh em một câu Kinh Thánh nữa. Chúng ta hãy đi qua tới lời Thánh Phao-lô vĩ đại, và rồi chúng ta sẽ đọc chương 12 của Cô-rinh-tô Nhất. Và rồi đi vào chương 13 của Cô-rinh-tô Nhất, khi Phao-lô nói về, “Nếu tai sẽ nói với mũi, ‘ta không cần ngươi,’” và vân vân, những chi thể của Thân. Rồi trong chương thứ 13—chương thứ 13, hãy lắng nghe những gì ông nói bây giờ.

³⁴ Bây giờ, chúng ta biết rằng có hai loại tiếng khác nhau được đề cập trong Kinh Thánh. Một trong chúng là một ngôn ngữ, mà nó—nó là một thổ ngữ của thế gian. Bây giờ, tiếng khác là tiếng lạ.

³⁵ Bây giờ, nhiều người quý báu nhất của tôi...Tôi đã nói với anh em tôi là người Ngũ Tuần. Bây giờ, hầu hết dân sự của tôi tin rằng, rằng, khi họ nhận lãnh Đức Thánh Linh, họ chỉ đứng dậy và nói tiếng lạ. Điều đó hoàn toàn trái ngược với Kinh Thánh. Thế thì dân sự không biết họ đang nói gì. Nhưng, vào Ngày lễ Ngũ tuần, mọi người đều biết họ đang nói gì. Điều đó là sự ra đi, đến với mọi quốc gia. Thấy không? Chúa Jê-sus phán, “Phúc âm phải được rao giảng cho cả thế giới, bắt đầu tại Giê-ru-sa-lem.” Đó là nơi nó phải là cách đó.

Bây giờ để ý. Phao-lô đã nói, rằng, “Một thứ tiếng, mà, nếu các ngươi đã nói trong đó, thứ tiếng không biết là sự ban cho của các thứ tiếng, trừ phi nó được thông giải hay bởi sự khả thị, mà nó sẽ không được ích lợi nhiều.”

Và rồi chúng ta tìm thấy, rằng, trong chương 13, ông nói, “Dầu tôi nói các thứ tiếng của loài người,” đó là tiếng địa phương, “hay của các Thiên sứ. Dầu tôi nói tiếng loài người hay các Thiên sứ, mà không có lòng yêu thương, thì tôi chẳng ra gì.” Vì vậy anh em

có thể nói bằng cả tiếng chân thật của loài người và các Thiên sứ, mà anh em vẫn chưa có Đức Thánh Linh.

³⁶ Chẳng phải chúng ta vừa có điều đó, trong Hê-bơ-rơ 6 sao? “Mưa rơi xuống trên lúa mì và cỏ dại.” Chúa Jêsus chẳng đã nói, “Mưa đến trên người công bình và người gian ác”? Thấy không? Cùng một cơn mưa làm cho lúa mì lớn lên, cũng là một cơn mưa làm cho cỏ—cỏ...lớn lên. Nhưng, bởi kết quả của điều đó, anh em biết nó.

Và bông trái đầu tiên của Thánh Linh là tình yêu thương. Điều Phao-lô đã nói, “Nếu tôi có—nếu tôi có tất cả, có thể nói mọi thứ tiếng, mà không có tình yêu thương, lòng nhịn nhục, hiền lành, đức tin, kiên nhẫn, và vân vân, thì điều đó chẳng ích chi cho tôi.” Thấy không?

³⁷ Và rồi để ý về những ân tứ. Anh em nói, “Ồ, có một người vĩ đại của Đức Chúa Trời.Ồ, người ấy thực hiện những phép lạ.” Điều đó vẫn không làm cho anh ta đúng.

³⁸ “Dầu tôi có ân tứ về phép lạ,” Phao-lô đã nói, trong Cô-rinh-tô thứ Nhất, điều gì đó theo thứ tự đó, “dầu tôi có đức tin đến nỗi tôi có thể dời núi, và không có những bông trái của Thánh Linh, tình yêu, tôi vẫn chẳng ra gì.” Thấy không? Bởi vì, đức tin sẽ làm bất cứ điều gì.

Đó là lý do tại sao tôi luôn nói, “Anh không được chữa lành bởi những công trạng của sự cứu rỗi của anh. Anh xứng đáng... được chữa lành bởi công đức của anh, ‘Nếu anh có thể tin.’”

³⁹ Bây giờ, hãy xem, “Dầu tôi nói được các thứ tiếng của loài người và các Thiên sứ, mà không có tình-...,” dầu ông có thể làm điều đó, “tôi chẳng ra gì.” Vì vậy, anh em thấy, anh em không thể nói gì cả.

⁴⁰ Bây giờ, với người bạn Giám Lý quý báu của tôi. Tôi có hai người đang ngồi ngay tại đây, và ở mọi nơi. Tôi đã đưa họ ra đây, nhiều người trong họ. Giáo hội Giám Lý đã thường tin, trở lại trong thời ban đầu, nguyên thủy của nó, rằng, “Khi một người có đủ niềm tin, và được thánh hóa, để la lớn, người đó có Điều đó.”

Ngũ Tuần nói, “Khi người ấy nói tiếng lạ, người ấy đã có Điều đó.”

Và ngày nay, họ nói, “Nếu anh có một chức vụ chữa lành, anh đã có Điều đó.” Nhưng không có bất kỳ...

⁴¹ Hãy lắng nghe, thưa bạn. Đừng cố gắng phụ thuộc và tìm kiếm những cảm giác. Thay vào đó, hãy dựa trên những thực tế, đây, không dựa trên cảm giác. La hét là được thôi. Nói tiếng lạ thì được thôi. Ngợi khen Chúa thì đúng rồi. Đức tin dành cho những phép lạ thì tốt, tất cả những điều đó.

⁴² Và những cảm xúc đó, một số người trong họ nói, “Ồ, tôi cảm thấy Nó giống như một cơn gió thổi ào ào.” Một người khác nói, “Tôi cảm thấy Lửa trong linh hồn tôi.” Gì vậy? Điều đó không làm cho nó đúng, cách nào cũng vậy. Chính là những gì bạn có sau khi bạn đã nhận được nó, đây, đó là những gì đáng kể. Thấy không? Vì vậy bạn không thể ghim Nó vào bất kỳ cảm giác nào đó.

⁴³ Bây giờ, đó là điều thành thật nhất mà tôi biết. Bây giờ, tôi có thể sai; nếu tôi là vậy, thì tôi hiểu sai lời Kinh Thánh. Và nếu nó trái ngược, ồ, tôi không muốn nói là trái ngược. Thấy không? Nhưng tôi chỉ đang nói với lời giải thích của tôi về những gì tôi tin là đúng.

⁴⁴ Bây giờ, chúng ta mất nhiều thời gian ở đây về điều này, trước khi chúng ta bắt đầu vào buổi nhóm thường lệ. Và bây giờ—bây giờ, chúng ta không đề cập đến những điều này xung quanh đèn tạm nữa, trước đây. Đây là lần đầu tiên, tôi đoán, trong một thời gian dài, có lẽ trong một hoặc hai năm, hay gần như thế. Và rồi có lẽ một số người của chúng ta đi vào, và họ nói, “Ồ, Anh Branham, tôi—tôi đã có môi nói lắp bắp. Và tôi đã làm *điều này*. Tôi đã làm *điều kia*.”

Tôi đã nói, “Ồ, được rồi. Điều đó rất tốt.”

⁴⁵ Bây giờ, nếu anh em muốn nói tiếng lạ, tôi tin Đức Chúa Trời sẽ để cho anh em làm điều đó. Nhưng theo lời Kinh Thánh, anh em vẫn không là gì cho đến khi Đức Thánh Linh đến.

Rồi, sau khi Đức Thánh Linh đến, thì anh em có thể nói tiếng lạ và có...Đức Chúa Trời sẽ chỉ lấy bản chất của anh chị em, và

cắt nó ra cho anh chị em, và làm cho anh chị em trở thành đầy tớ tốt nhất mà anh chị em có thể làm. Ngài có thể khiến anh em rao giảng Phúc âm. Ngài có thể khiến anh em có ân tứ nói tiếng lạ. Ngài có thể làm cho anh em trở thành một nhà tiên tri. Ngài có thể ban cho anh em một linh của lời tiên tri. Ngài có thể. Thật khó nói, những gì Ngài sẽ làm cho anh em. Hay là, Ngài có thể làm tất cả những điều đó cho anh em. Nhưng điều đầu tiên, là chắc chắn, rằng, “Bởi một...” Không phải cảm giác. “Nhưng bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều chịu phép báp-têm trong một Thân thể.” Và rồi những ân tứ đến từ Thân thể đó, đấy, nói tiếng lạ và mọi thứ.

⁴⁶ Đó là gì, nếu—nếu người Nazarene đến với tôi. Anh em sẽ nói, “Anh Branham, bây giờ, có một người Nazarene và người Giám Lý. Họ nói rằng họ đã nhận được Đức Thánh Linh khi họ la lớn. Họ nói rằng họ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh.” Tôi không nói họ không có.

Nhưng đây là một điều mà tôi quan sát, “Bởi bông trái của họ.”

Khi Lễ thật được bày tỏ, một số người trong họ quay lại chống lại Nó, một cách cay đắng, “Đó là ma quỷ.” Thế thì, bông trái cho thấy nó đến từ đâu. Thấy không? Nó cho thấy họ đã không hiểu được Điều đó. Nhưng những ai muốn bước đi trong Sự Sáng, thì tiếp nhận Lời.

⁴⁷ Cách đây một thời gian ở đây, tôi đang giảng dưới Kentucky. Và bên ngoài buổi nhóm, có một người thuộc về một giáo hội tin rằng những ngày phép lạ đã qua rồi. Người ấy đang cầm một chiếc đèn lồng trong tay. Và ông nói, “Tôi chỉ đợi ông, thầy giảng à.” Một ông cậu già và tôi, mà đã qua đời bây giờ.

Và tôi nói, “Vâng, thưa ông.”

Ông ấy nói, “Tôi là *như vậy-như vậy*.”

Và tôi bắt tay ông. Tôi nói, “Tôi chắc chắn vui mừng được gặp ông, người anh em của tôi.”

Và ông ấy nói, “Tôi chỉ muốn nói với anh rằng tôi tin rằng anh hoàn toàn sai.”

Tôi nói, “Ồ, anh có quyền làm điều đó, bởi vì anh là người Mỹ.” Và ông ấy nói...Ồ, anh em thấy đấy, và chúng tôi đã...Tôi nói, “Sai về điều gì? Anh muốn nói về sự chữa lành à?” Tôi nói, “Thế còn cô bé đi chân đất đó mà vừa mới bước lên đó ngày hôm qua, tối hôm qua, đã có một đứa con nhỏ thì sao?”

Cô ấy chưa quá mười bốn tuổi, chính cô ấy, đi chân trần. Hơi cũ...Anh em gọi thế là gì? Vải bông kẻ, vải hoa, hay một loại váy nào đó. Tôi không biết về vải. Và—và cô ấy có một đứa con nhỏ trong tay, và cô ấy bước đến gần tôi. Và mọi người nhìn ra ngoài cửa sổ...Và đây là giáo hội Giám Lý, giáo hội Giám Lý Đồi Trắng, ở ngay ngoài Burkesville, Kentucky, nơi tôi được sinh ra. Và chị ấy có đứa con nhỏ này. Và tôi nói, “Chị...”

Tôi đã hỏi, “Ai bị đau?”

Và cô ấy bước lên qua đó, cô ấy nhỏ bé, rụt rè, cái đầu nhỏ bé của cô cúi xuống. Và cô nói, “Vâng, thưa ông, con tôi.” Và điều nhỏ bé đã diễn ra như *thế*.

Tôi nói, “Chuyện gì vậy, thưa chị?”

Chị ấy nói, “Nó bị co giật.”

Và tôi nói, “Những cơn co giật à?”

“Vâng, thưa ông.”

Tôi nói, “Nó đã có những cơn co giật này bao lâu rồi?”

Và cô ấy nói, “Ồ, kể từ khi nó được sinh ra, và nó có thể gần một tuổi.”

Và tôi nói, “Chị có muốn để tôi ôm đứa bé đó không?” Ở trên vùng núi đó anh em phải quan sát về điều đó.

Và cô ấy nói, “Vâng, thưa ông.” Cô ấy đưa cậu bé vào tay tôi.

⁴⁸ Trong lòng tôi, tôi chỉ đứng im, một phút. Tôi nói, “Lạy Chúa, nếu Ngài sẽ để con thắng những người này, thì xin hãy làm điều gì đó cho con bây giờ.”

Và trong khi tôi đang giữ nó trong tay, nó ngừng co giật. Tôi đã nhìn vào nó. Đặt nó lên, giơ tay, chơi với nó, và nó cười toe toét và cười với tôi. Tôi nhìn xuống cô ấy. Và cô ấy nhướng lên...Đầu nhỏ của cô ấy sụp xuống, tóc rẽ ra và xoa xuống lưng, và tết tóc trên đó. Cô ngẩng đầu lên, và những giọt nước mắt chảy dài trên

đôi má bé nhỏ của cô. Những người đàn ông thô lỗ đang đứng đó, râu ria trên mặt họ, dài như *thế*, và những giọt nước mắt chảy dài trên má họ. Nhìn xung quanh. Tôi nói, “Đây là con của chị, chị ơi. Chúa Jêsus Christ làm cho nó khỏe mạnh.” Và những bà cụ già bắt đầu ngất xỉu và ngã trên sàn nhà, và đổ nước vào mặt họ, và quạt cho họ.

Và—và, ồ, tôi nói, “Điều đó đã làm gì?”

Ông ấy nói, “Ông Branham, tôi không thể chấp nhận bất cứ điều gì cho đến khi tôi nhìn thấy nó một cách thấu đáo.”

Tôi nói, “Ồ, tôi cho là vậy, ý kiến hay. Nhưng,” tôi nói, “tôi muốn hỏi anh, anh sống ở đâu?”

Ông ấy nói, “Quay lại bên kia núi ở đây, một con đường. Đi qua nhà với tôi để ăn tối nay, và tôi sẽ cho anh một ít sữa bơ và bánh ngô.”

Tôi nói, “Tôi muốn đi, và tôi thực sự đói, nhưng,” tôi nói, “tôi không thể làm điều đó. Phải về nhà với chú tôi.” Và ông ấy...Nói, “Ồ, tôi muốn hỏi anh—tôi muốn hỏi anh đôi điều. Làm sao anh biết mình sẽ về đến nhà?”

Ông ấy nói, “Ồ, tôi sẽ chỉ đi bộ qua ngọn núi đó.”

Tôi nói, “Anh có thể thấy nhà của mình không?”

Ông ấy nói, “Không.”

Tôi nói, “Thế thì làm sao anh biết mình sẽ đến đó?”

Ông nói, “Có một con đường dẫn đến.”

Tôi nói, “Nhưng, vẫn còn, anh không thể nhìn thấy nó. Và anh chỉ nói với tôi rằng anh không thể chấp nhận bất cứ điều gì nếu anh chưa nhìn thấy nó, một cách thấu đáo.”

“Ồ,” ông ấy nói, “tôi sẽ chỉ lấy ánh sáng và bước đi với ánh sáng.”

Tôi nói, “Đó chỉ là những gì tôi đang cố gắng để anh làm.”

Giống như đèn lồng đưa ra ánh sáng, anh em bước đi trong Sự Sáng như Ngài ở trong Sự Sáng. Chúng ta sẽ đến đó được thôi. Mặc dù tôi không thấy sự cuối cùng, một cách rõ ràng, nhưng tôi biết nó sẽ ở đó.

Chúng ta hãy cầu nguyện bây giờ.

49 Lạy Cha Thiên thượng, chúng con biết ơn Ngài vì sự nhân từ của Chúa Jêsus Christ, Đấng là trung tâm của tình yêu thương. Và trước đây con nghĩ rằng Ngài giận con, nhưng Chúa Jêsus yêu thương con. Nhưng bây giờ con thấy rằng Chúa Jêsus là chính tấm lòng của Đức Chúa Trời, vì vậy con—con biết rằng Ngài yêu thương con và—và đã chịu khổ vì con.

50 Và, lạy Cha là Đức Chúa Trời, con cầu nguyện cho thế giới này ngày hôm nay, và cho đất nước của chúng con. Con cầu xin, Chúa ôi, xin tha thứ cho những lỗi lầm của chính con và cho những lỗi lầm của dân sự con, những người mà Ngài đã ban cho con để chấn dất. Và con cầu nguyện rằng Ngài sẽ ban phước cho họ, và mỗi người trong những người đã có mặt trong buổi nhóm nhỏ này, đó là những câu hỏi được đặt ra. Hoặc—hoặc, có lẽ con đã nói điều gì đó trái ngược với những gì họ tin. Lạy Chúa, chính con không thể giải thích điều đó. Con không thể. Nhưng xin để... Xin Ngài chỉ cho họ biết, Cha ôi, điều đó trong lòng con, ý con là gì? Xin vui lòng. Con cầu xin Ngài làm điều đó. Xin ban phước cho họ, với nhau.

51 Xin ban phước cho chúng con bây giờ khi chúng con đang chờ đợi Lời Ngài, chỉ một lát trước buổi lễ báp-têm. Xin giúp chúng con nói điều nào là đúng. Xin giúp chúng con, trong Sứ điệp này tối nay, cố hòng con hơi khàn. Con cầu xin Ngài sẽ giúp con, lạy Chúa yêu dấu, và Ngài sẽ chữa lành những người đau ốm và bệnh tật ở giữa dân sự. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

52 Bây giờ, nếu anh em muốn, chỉ trong vài phút tới, chúng ta hãy lật qua Sách Rô-ma, chương thứ 6.

Ồ, chờ đã. Tôi tin rằng tôi đã...Nói, tôi có nhiều câu hỏi hơn... Nói, tôi sẽ chỉ trả lời vào tối thứ Tư này, nếu điều đó ổn. Tôi đã xong, quá trễ bây giờ. Tôi đã không để ý những người đang nằm đó cho đến bây giờ.

Bây giờ, Rô-ma chương thứ 6, chúng ta hãy đọc.

Vậy chúng ta sẽ nói làm sao? Chúng ta sẽ cứ ở trong tội lỗi, hầu cho ân điển được dư dật chăng?

Không hề như vậy. Làm thế nào chúng ta là những người đã chết về tội lỗi, lẽ nào còn sống trong tội lỗi nữa?

Hay là, anh em không biết rằng rất nhiều người như... trong chúng ta thấy đều chịu phép báp-têm với Chúa Jêsus Christ tức là đã chịu phép báp-têm bởi sự chết của Ngài sao?

Vậy chúng ta được chôn với Ngài trong phép báp-têm bởi sự chết: hầu cho như Đấng Christ đã được sống lại từ kẻ chết bởi sự vinh hiển của Cha thế nào, thì chúng ta cũng nên bước đi trong đời mới thế ấy.

Vì nếu chúng ta đã được làm một với nhau trong sự giống như sự chết của Ngài, thì chúng ta cũng sẽ làm một cùng Ngài bởi sự sống lại của Ngài.

53 Nếu tôi sẽ lấy một đề tài tối nay, trong khoảng hai mươi phút, tôi muốn nói điều này, “sự đồng nhất,” *Được Đồng Nhất Với Đấng Christ.*

54 Anh em biết đấy, có, trong đất nước ngày nay, rất nhiều người bất mãn. Và thật kinh ngạc, khi anh em đi vòng quanh và nhận ra rất nhiều sự không hài lòng. Mọi người hầu như không biết họ muốn làm gì. Họ đi xuống đường với tốc độ khoảng bảy mươi tám dặm một giờ, trong một khu vực ba mươi dặm; đạp phanh và quay vòng quanh góc, và khởi động với tốc độ như vậy cho đến khi chúng sẽ đốt cháy một nửa lốp xe, để đi đến một khối phố, ngồi và nói chuyện một lát. Dường như người ta không biết họ muốn gì.

55 Một số người trong số họ bị quấy rầy đến nỗi họ đi đến hiệu thuốc và mua cho mình một chai thạch tín, a-xít sulfuric hay thứ gì đó, và tự tử. Người ta thấy họ nằm chết. Một số sẽ bật vòi phun xăng của họ trong phòng, hoặc đặt trong xe ô tô của họ với một ống dẫn khí carbon mo-no-xít, cố gắng tránh xa cuộc sống. Một số người trong họ sẽ leo lên cây cầu, và viết một ghi chú nhỏ và dán nó trên áo khoác của họ, và đặt nó xuống, và tự lao mình xuống sông chết; nhảy ra khỏi những ngọn núi, những ngọn tháp cao. Và một số người sẽ lấy một khẩu súng lục và đưa nó lên đầu họ, và thực sự bắn nổ tung não của họ. Họ chỉ bất mãn.

56 Các bệnh viện đầy những người bất mãn. Các tổ chức điên rồ bị quá tải. Bất mãn! Họ không biết họ muốn gì. Dường như có điều gì đó mà họ đang theo đuổi, nhưng họ thật sự không bao giờ đến với nó.

57 Và chúng ta cũng thấy rằng, những gia đình, là xương sống của quốc gia và—và của hội thánh, chúng ta thấy những gia đình tan vỡ, và những tòa án ly dị cứ tràn ngập những vụ ly dị. Vị thành niên phạm pháp, của—của những người mẹ để lại đứa con nhỏ của họ cho người giữ trẻ và—và ra đi, bỏ làm và ở nơi nào đó, khi chồng họ có công việc tốt, nhưng họ không thỏa mãn làm mẹ và ở nhà. Họ không thỏa mãn để ăn mặc như những quý bà. Họ—họ muốn ăn mặc giống như đàn ông. Đàn ông muốn được giống như phụ nữ. Và họ chỉ...Dường như có điều gì đó sai trật, ở đâu đó. Và người ta đang vươn tới điều gì đó, và không thể tìm thấy nó. Đó là một tình trạng đáng thương.

58 Họ đã nhìn khắp mọi nơi, để tìm thấy điều gì đó, để làm cho chính họ một tấm gương. Chúng ta lấy phụ nữ của thời đại chúng ta, họ sẽ xem ti-vi cho đến khi họ nhìn thấy một ngôi sao điện ảnh nào đó. Hay là, cô ấy sẽ đi ra, ăn mặc theo một cách nào đó, và tất cả phụ nữ sẽ muốn ăn mặc giống như cô ấy, hoặc hành động giống như cô ấy, làm theo gương của cô ấy. Một số cô gái xinh đẹp, ngay trong giai đoạn nở rộ của đời sống, sẽ cố gắng làm mẫu cho chính mình, và cố gắng làm cho ngôi sao điện ảnh nào đó trở thành một tấm gương mà họ nên đi qua. Và cuối cùng họ thấy mình bị nhốt trong cái chuồng tội lỗi mà họ không thể thoát ra. Thật đáng tiếc! Thấy họ đi vào buổi nhóm, nước mắt chảy dài trên má họ, nhưng họ đang tìm kiếm điều gì đó.

59 Chúng ta lấy ví dụ những người đàn ông. Đàn ông, anh em bắt gặp họ trên đường phố hay trong công việc của họ. Ông già muốn trở thành một thanh thiếu niên. Ông ta sẽ cắt tóc ngắn, để tóc húi cua, và làm một—một cái đuôi vịt ở phía sau. Ông ta muốn trở thành một thanh thiếu niên. Thanh thiếu niên muốn được giống như một trong những ông vua nhạc rock-and-roll này. Chúng kết thúc ở đâu? Trong tội lỗi và sự ô nhục.

60 Con người dường như không thỏa mãn. Họ đang chạy khắp nơi. Họ sẽ tiếp tục...lắng nghe đài phát thanh, để biết chuyện

cười và những điều mà những người pha trò này lôi ra. Và họ sẽ đi ra và cố gắng bắt chước hoặc—hoặc hành động giống như những người đó.

⁶¹ Anh em hãy nhìn cậu bé đi dạo trên đường phố. Tôi thật biết được điều đó! Và cậu ấy phải là một Paladin, hay một Hopalong Cassidy. Hoặc... Và thế giới thương mại tiếp quản điều đó và kiếm được hàng triệu đô-la từ nó. Họ phải là một Roy Rogers, hay một—một Ông Dillon, hay—hay trang phục chương trình truyền hình nào đó.

Họ đang cố gắng giả mạo người đó. Họ lấy họ làm gương. Họ đã lấy họ làm tiêu chuẩn sống của họ—của họ. Và họ tìm thấy gì ở cuối con đường? Những người nhỏ bé đó hóa ra là những tên xã hội đen và những tên cướp. Những người phụ nữ đó hóa ra là những gái điếm, và—và những người đi dạo trên đường phố, và—và những người phạm tội. Đàn ông hóa ra là những con bạc, và, “Những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời.” Các giáo hội cố gắng bắt chước giáo hội khác, giáo hội lớn.

⁶² Chúng ta dường như chỉ thấy, không có sự thỏa mãn giữa dân sự. Họ làm gì...

Điều gì khiến họ làm điều đó? Đó là vì một nguyên nhân. Đó là một bản chất. Đức Chúa Trời đã ban cho họ bản chất đó. Họ có một bản chất khiến họ muốn có điều gì đó để đồng hóa chính họ. Họ phải có điều gì đó mà họ muốn giống như, một mục tiêu trong cuộc sống.

Họ muốn trở thành một ngôi sao điện ảnh, hay một cao bồi, hay—hay điều gì đó dựa trên ý tưởng đó.

⁶³ Tôi đã nghe trên đài phát thanh, trên đường về nhà, nơi một người đàn ông Ý vĩ đại nào đó, ở Denver, đang cố gắng chơi trò Hopalong Cassidy, thứ gì đó, với một khẩu súng đã được nạp đạn. Và thay vì thế, anh ta sẽ là một Chester, phần còn lại của cuộc đời mình. Anh ta đã bắn vỡ xương bánh chè của mình. Thế đấy.

⁶⁴ Nhưng họ đang cố gắng tìm thấy điều gì đó để xác nhận chính họ. Lý do họ đang làm điều đó, là bởi vì có điều gì đó trong họ, và Đức Chúa Trời đã làm cho họ điều đó.

Nhưng Đức Chúa Trời đã làm cho họ một tấm gương để được đồng nhất, và đó là khi Ngài đã làm cho Chúa Jêsus Christ trở thành Đấng Cứu Rỗi của anh em. Đó là ví dụ. Đó là những gì người ta muốn, nên muốn được đồng nhất với Chúa Jêsus, để được giống như Ngài.

⁶⁵ Nếu tất cả những cậu bé muốn trở thành Hopalong Cassidy hoặc—hoặc một số trong những người khác này; hay những cô bé, của Annie Oakley và vân vân; nếu họ chỉ muốn được giống như Chúa Jêsus, nhiều như họ muốn được như thế, các trường Chúa nhật sẽ hoạt động, khắp mọi nơi. Nếu những người nữ muốn được giống như ngôi sao điện ảnh nào đó, muốn được giống như Chúa Jêsus, giáo hội, ồ, họ sẽ không bao giờ phải nhận một cửa dăng. Chắc chắn vậy.

⁶⁶ Đức Chúa Trời đã tạo ra một con người để mong muốn có một gương mẫu. Và Đức Chúa Trời đã cho người một gương mẫu. Gương mẫu đó là Chúa Jêsus Christ, được đồng hóa với Ngài.

⁶⁷ Bây giờ, nếu chúng ta muốn giống như Ngài hơn, thì sẽ không có quá nhiều kẻ tai to mặt lớn trên thế giới. Sẽ không có trẻ em nào bị đói trên thế giới. Sẽ không có rượu uýt-xki, hay sự say xỉn, hay cờ bạc. Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta một gương mẫu để giống như vậy, nhưng chúng ta từ chối là nó. Vậy thì, đó là vấn đề với thế giới. Họ có ước muốn, Đức Chúa Trời đã ban cho họ điều đó, nhưng họ đã quay nó đi sai đường. Đã đến lúc quay trở lại và đi đúng đường, và đối diện với Đồi Sọ. Thiên nhiên chứng minh điều đó.

⁶⁸ Bây giờ, nếu những người của thời đại này, với ước muốn lớn lao và tham vọng lớn đó được giống như người nào đó, để làm gương mẫu. Nếu họ lấy Đấng Christ làm gương mẫu của họ, thì chúng ta sẽ có...Chúng ta có thể sa thải mọi cảnh sát ở đó, trong đất nước. Mọi người sẽ nhu mì và khiêm nhường. Mọi người sẽ tử tế và có tình yêu thương anh em, người này dành cho người khác. Sẽ không bao giờ có một trường hợp ly dị nào từng được cam kết ở đất nước chúng ta. Sẽ không bao giờ có bệnh tật. Chúng ta thậm chí có thể giải tán các bệnh viện, nếu mọi người cố gắng lấy Chúa Jêsus Christ làm gương mẫu của họ. Chúng ta sẽ không cần điều gì khác.

⁶⁹ Vì vậy, bản chất đó ở trong con người, nhưng anh ta đặt nó vào điều sai trật. Ngài làm cho người nào đó... Và anh em biết, Kinh Thánh đã nói, “Chúng ta bị rửa sả khi chúng ta coi xác thịt là chỗ nương cậy của mình. Khi anh em cố gắng đặt xác thịt làm sự trông cậy của mình, hay đặt lòng tin vào xác thịt,” Kinh Thánh nói, “anh em bị rửa sả.”

Tôi thật sự biết! Thật dễ dàng để làm điều đó.

⁷⁰ Đây là những gì gây ra nhiều điều đó, là những sạp báo của chúng ta đầy những tạp chí thô tục; những ngôi nhà của chúng ta đầy những bức tranh gái đẹp. Màn hình tin tức của chúng ta không bao giờ bị kiểm duyệt; chúng rộng mở, có thể pha trò bất kỳ loại trò đùa nào, hoặc—hoặc làm những điều khủng khiếp. Không có sự trong sạch giữa chúng ta, nữa. Tôi biết anh em nghĩ tôi gay gắt kinh khủng về điều đó. Nhưng ấy là...Người nào đó phải gay gắt về nó. Nó chỉ phải được thực hiện.

⁷¹ Khi tôi còn bé, tôi đã đọc quyển *Tarzan, Những Con Khỉ Không Đuôi*. Mẹ có một tấm thảm lông thú cũ mà Bà Wathen đã tặng cho bà, đặt trước tủ đựng quần áo. Tôi cắt thứ đó ra và may cho mình một bộ đồ Tarzan, và ngủ trên cây trong một tuần. Tôi muốn trở thành Tarzan. Rồi khi tôi đọc quyển sách *Kỳ Sĩ Ngôi Sao Cô Đơn*, Tôi cưỡi một cây chổi ra ngoài, là một con ngựa sớ thích, cố gắng trở thành một Kỳ Sĩ Ngôi Sao Cô Đơn.

⁷² Nó không hơn những gì người ta sẽ làm. Đó là những gì bạn đọc, âm nhạc bạn nghe.

Đi vào một nhà hàng, và nhạc rock-and-roll cũ kỹ này, không ngạc nhiên khi mọi người đang phát điên. Điều đó đủ để làm cho một con người phát điên.

⁷³ Nhưng, ồ, tôi sẽ biết ơn, suốt cả đời đời, cho đến một ngày nọ tôi đã đọc về Chúa Jêsus. Điều đó làm tôi thỏa mãn. Tôi muốn được giống như Ngài. Đó là mong muốn của tôi, để có thể rẽ sang phía bên kia, hoặc đi dặm thứ hai. Để có thể tha thứ, khi tất cả điều bất lợi chống lại anh em, không giữ điều gì chống lại bất cứ ai. Dầu họ đang ngược đãi anh em một cách đúng đắn, hay làm điều đúng đắn của anh em một cách sai trái, nhưng vẫn yêu thương họ. Đó là cách tôi muốn trở thành. Tôi muốn trở thành

loại người đó. Tôi muốn có thể, để, khi tôi bị đẩy lên, tôi sẽ không quay trở lại. Đó là loại gương mẫu mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta trong Chúa Jêsus Christ. Chúng ta nên được đồng nhất với Ngài. Chúng ta được đồng-...

⁷⁴ “Làm thế nào anh em trở nên đồng nhất với Ngài,” anh em nói, “Anh Branham? Bây giờ, để có được...anh phải ăn mặc giống như những ngôi sao Hollywood và làm những điều khác này. Nhưng làm thế nào anh trở nên đồng nhất với Chúa Jêsus Christ?”

Trước tiên, bạn ăn năn về những gì bạn đã làm rồi. Và rồi bạn được xác nhận với Ngài, trong hồ nước ở đây. Không nghi ngờ gì ngoài điều mà nhiều người sẽ được xác nhận với Ngài, trong vài phút. Trong hồ nước, anh em được đồng nhất với Ngài trong phép báp-têm. “Vì nếu chúng ta được chôn trong Đảng Christ, chúng ta được đồng nhất với sự chết, sự chôn, và sự sống lại của Ngài.” Đó là lý do tại sao chúng ta chịu phép báp-têm. Chúng ta đi xuống nước, trở lại để làm chứng rằng chúng ta tin vào sự chết, sự chôn, và sự sống lại của Chúa Jêsus Christ. Và nếu chúng ta được chôn trong sự giống như Ngài, trong sự chết của Ngài, Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta một lời hứa: chúng ta sẽ giống như Ngài, trong sự sống lại.

⁷⁵ Đồng nhất chính mình với nữ hoàng điện ảnh nào đó, và xem bạn sẽ ở đâu. Coi chính mình giống hệt với một anh chàng cao bồi nào đó, hay một thanh thiếu niên nào đó, và xem bạn sẽ ở đâu.

Nhưng tôi thách thức anh em, tối nay, hãy coi chính mình giống hệt với Chúa Jêsus Christ, trong sự chết của Ngài, trong sự sống lại của Ngài, và thấy nơi anh em sẽ sống lại. “Vì nếu chúng ta chịu khổ với Ngài, thì chúng ta sẽ trị vì với Ngài.” Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta lời hứa. Toàn bộ ước muốn của tôi là được giống như Ngài.

Xin nhận lấy con, Ôi Chúa, và hun đúc con và tạo nên con. Xin uốn nắn con lần nữa. Giống như vị tiên tri đã đi xuống nhà của người thợ gốm, đập vỡ tôi và đúc lại tôi.

⁷⁶ Trong Cựu Ước, khi một người muốn được xác nhận ở nhà

của Đức Chúa Trời, ông đã lấy đi con vật vô tội nhất mà ông có thể tìm thấy, một con chiên. Và ông biết con chiên được thoát khỏi tội lỗi, vì nó không biết tội lỗi. Và ông đã đi, và bắt con chiên, và đặt tay trên đầu nó, và xưng nhận tội lỗi của mình. Và bởi đức tin, ông đã chuyển tội lỗi của mình trên con chiên, và sự vô tội của con chiên trở lại trên ông. Và rồi chiên con đã chết, bởi vì nó là một tội nhân. Và con người đã sống, bởi một hành động của đức tin, về sự vâng theo những gì Đức Chúa Trời đã phán. Nhưng ông đã làm gì? Ông đi ngay trở lại ra khỏi đền thờ, với ước muốn giống như ông đã có khi đi vào. Bởi vì, khi tế bào máu đó bị phá vỡ...Mà, sự sống bắt đầu trong một tế bào máu. Và khi tế bào máu đó bị phá vỡ, sự sống của chiên con sẽ không trùng hợp, hay trở lại trong đời sống con người, bởi vì đó là đời sống động vật. Người đàn ông đó đã đi ra với cùng một ước muốn mà anh ta có, vì vậy anh ta đã phạm tội liên tục, mọi lúc, một lần nữa.

⁷⁷ Nhưng đã đến lúc Đức Chúa Trời làm cho chúng ta một gương mẫu, và Ngài đã ban cho chúng ta Đức Chúa Jêsus. Và khi một tội nhân đặt tay trên đầu quý báu của Ngài, và xưng nhận tội lỗi của mình, và tội lỗi của người đó được biến đổi hoặc—hoặc được chuyển đổi từ tội nhân sang Chúa Jêsus; và sự vô tội của Chúa Jêsus được chuyển giao, bởi Đức Thánh Linh, trở lại trong con người đó. “Người ấy là một tạo vật mới trong Chúa Jêsus Christ.” Đó là nơi tôi muốn được xác nhận. Kinh Thánh nói, “Ngài, không biết tội lỗi, đã trở nên tội lỗi vì chúng ta.” Lý do Ngài chịu khổ là vì tội lỗi của chúng ta. Và nó không hơn là những gì đúng, không hơn bốn phạm của chúng ta là nhìn vào những điều này và thấy rằng những ước muốn này mà chúng ta có, mà Đức Chúa Trời đã đặt trong chúng ta, để tạo ra trong chúng ta, để làm cho chúng ta muốn được giống như Ngài.

⁷⁸ Và bây giờ, nếu anh em có thể nhìn thấy điều đó, bởi đức tin, trước khi sự ham muốn thật sự đập vào anh em, hãy tiến lên, được đồng nhất với Ngài trong phép báp-têm. Và rồi khi anh em được chôn trong sự giống như sự chết của Ngài, anh em cũng sẽ chia sẻ sự giống như Ngài, trong sự sống lại. Vì khi Ngài ra khỏi mồ mả, Ngài cũng chính là Chúa Jêsus đã đi vào mồ mả. “Và nếu

chúng ta ở trong Đấng Christ...” Làm thế nào chúng ta vào được? Bởi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. “Vào ngày đó chúng ta sẽ đến và chia sẻ sự sống lại của Ngài.”

Trước đây có một bài hát nhỏ mà tôi thường hát, cách đây nhiều năm:

Được giống như Chúa Jêsus, được giống như
Chúa Jêsus,

Trên đất tôi ao ước được giống như Ngài;
Suốt cuộc hành trình cuộc đời từ trái đất đến
miền Vinh hiển

Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

Từ máng cỏ của Bết-lê-hem xuất hiện một
Người Lạ, (Người Lạ, đến với thế gian.)

Trên đất tôi ao ước được giống như Ngài;
Suốt cuộc hành trình cuộc đời từ trái đất đến
miền Vinh hiển

Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

⁷⁹ Chia sẻ sự nhu mì của Ngài, anh em cũng sẽ chia sẻ quyền năng của Ngài. Hãy chia sẻ sự vâng lời của Ngài, và anh em sẽ chia phần vào sự sống lại của Ngài. Hãy làm như Đức Chúa Trời đã phán làm. Trong lòng tôi, điều vĩ đại nhất mà tôi có thể nghĩ đến, là được giống như Chúa Jêsus Christ, được đồng nhất với Ngài. Đó là lý do tôi làm báp-têm cho dân sự trong Danh Chúa Jêsus Christ, bởi vì Ngài là sự nhận dạng của chúng ta. Chúng tôi mang theo giấy tờ tùy thân. “Hể điều gì anh em làm bằng lời nói hay việc làm, hãy làm điều đó trong Danh Chúa Jêsus Christ, dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời vì điều đó.” Và chúng ta được đồng nhất với Ngài trong phép báp-têm.

⁸⁰ Tối nay, chúng ta sẽ làm phép báp-têm, chỉ trong vài phút nữa, những người ở đây trong phòng, ở đây để được báp-têm. Và nếu có ước muốn nào trong lòng, mà anh em muốn, có tham vọng thế gian lớn nào, hãy ăn năn về chúng ngay bây giờ. Hãy nói với Đức Chúa Trời rằng bạn rất tiếc rằng bạn muốn trở thành một người thế gian vĩ đại nào đó. [Băng trống—Bt.] Nói, “Lạy Chúa, tham vọng hoàn toàn của con là được giống như Chúa Jêsus.” Hãy đến một cách nhu mì, khiêm nhường. Rồi, khi anh

em đặt tay trên Đầu Ngài, và bởi đức tin xưng nhận tội lỗi của mình, nói, “Lạy Chúa, con xin lỗi vì con đã làm điều đó.” Rồi điều gì sẽ xảy ra? Đức Chúa Trời sẽ chuyển mọi tội lỗi của anh em lên trên Ngài, và lấy đi sự vô tội của Ngài và đặt nó trở lại trên anh em. Và anh em đứng được xưng công bình, trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, bởi vì anh em tin vào Chúa Jêsus Christ, Con Ngài. Thật là một kế hoạch cứu rỗi kỳ diệu! Rồi anh em sẽ được dự phần trong sự vinh hiển của Ngài. Sự nhân từ của Đức Chúa Trời sẽ đến trong lòng anh chị em. Quyền năng của sự sống lại của Ngài sẽ làm cho anh chị em trở nên một con người mới. Nó sẽ thỏa mãn mọi khao khát.

⁸¹ Khi tôi còn là một cậu bé, tôi đã cố gắng làm mọi thứ. Tôi—tôi đã làm mọi thứ tôi đã đủ lớn để làm, và nhiều điều tôi không đủ lớn để làm, tôi đã cố gắng. Tôi đã từng yêu thích, tôi thích săn bắn. Tôi nghĩ chính là điều đó. Tôi nghĩ nếu tôi...Bố tôi là người cưỡi ngựa. Và tôi nghĩ, “Giá như mình có thể đến được miền Tây và bẻ gãy những con ngựa của họ!”

Nhưng, thưa anh em, một lần đi ngược lên trên núi ở Arizona, một đêm nọ, mang xuống một đàn gia súc. Tôi đang ngồi ở đó. Và một chàng trai tên là Slim có một chiếc lược cũ, trên đó có một mảnh giấy. Anh ấy đang chơi đàn. Một người khác đang ngồi ở đó, từ Texas, với cây đàn ghi-ta, đang gảy đàn. Và họ bắt đầu với một bài thánh ca. Tôi đã cởi yên ngựa ra; đặt đầu xuống, dùng nó làm gối. Và cái mền của tôi trùm lên người tôi, và tôi ở trong đó, và vẫn mang đôi ủng của tôi, đôi cựa giữ tôi lên khỏi mặt đất. Và anh ta bắt đầu gảy đàn:

Dưới thập tự giá nơi Đấng Cứu Rỗi của tôi đã
chết,
Nay tôi kêu xin xóa muôn tội trắng tinh;
Bởi Huyết bôi tâm tôi thanh sạch an bình;
Vinh hiển thay Danh Ngài!

⁸² Tôi cố kéo tấm chăn lên, và bịt tai lại. Tôi nhìn lên, và những ngôi sao đang xà xuống thấp. Và tiếng thì thầm của những cây thông trên núi dường như kêu lên, “A-đam ơi, người ở đâu?”

Ồ, chăn nuôi gia súc là điều thứ hai. Tôi muốn tìm thấy Đức Chúa Trời. Con đường trở lại đó, đá lên trên một cặp cựa đó, tôi

thưa, “Thưa Ngài, con không biết Ngài là ai, nhưng đừng trừng phạt con cho đến khi con có thể tìm thấy điều thật.”

⁸³ Hai ngày sau đó, đi xuống thành phố, ngồi ở đó, và sau đó vài ngày, sau khi đi vòng quanh. Tôi đang ngồi ở đó trên một chiếc ghế dài nhỏ trong công viên. Cô bé người Tây Ban Nha đi qua. Và tôi đang ngồi ở đó, suy nghĩ về Đức Chúa Trời, “Nó có thể là gì?” Một cô gái nhỏ, lớn tuổi đến gần, và tôi chỉ là một chàng trai khoảng mười tám tuổi. Cô đánh rơi chiếc khăn tay của mình và bước đi. Tôi nói, “Người nữ, chị đã đánh rơi chiếc khăn tay của mình.” Chỉ những ý tưởng về Đức Chúa Trời đã thay đổi ước muốn của tôi. Trái tim người Á Nhĩ Lan tội nghiệp của tôi đang đói khát, tôi muốn điều gì đó, điều gì đó thỏa mãn.

⁸⁴ Đức Chúa Trời đã ban cho tôi đặc ân sẵn bần khắp thế giới: Châu Phi, Ấn Độ, băng qua những ngọn núi, Canada, và một số chuyến đi vĩ đại nhất, và đã đạt được những kỷ lục thế giới. Tất cả, được rồi, nhưng không có gì sẽ thay thế quyền năng đó của Đức Chúa Trời hằng sống giáng xuống trong linh hồn anh em.

⁸⁵ Khi tôi đến đó, tôi yêu những ngọn núi. Tôi yêu cảnh hoàng hôn. Tôi chỉ—chỉ cần đóng cọc, và buộc con ngựa của tôi. Và đi lên, trên đỉnh núi, và ở lại vài ngày, chỉ nhìn mặt trời mọc và lặn, nghe tiếng chim ưng kêu la. Thật tốt đẹp. Tôi thích được ở đó. Nhưng, thưa anh em, tìm tôi bắt đầu đập thình thịch, khi tôi nghĩ về:

Ô uest! Ô uest! Những tà linh đã xé nát người.
Tất cả đều tốt đẹp khi Chúa Jêsus đến ở lại.

Tôi bắt đầu nghĩ về những người đau ốm, và sự kêu gọi đó. Và có điều gì đó bên trong tôi, kêu lên, “Hãy xuống khỏi những ngọn núi này nhanh lên. Hãy xuống đó với dân sự.”

Tôi muốn xác nhận mình là tôi tớ của Ngài giữa dân sự Ngài. Ô, tôi thích đồng nhất chính mình với Ngài biết bao. Rồi, liên quan đến điều đó, Ngài trở lại giữa chúng ta và đồng nhất chính Ngài với chúng ta. Ngài ở đây tới nay, thưa bạn.

⁸⁶ Bây giờ là lúc cho buổi lễ báp-têm bắt đầu, trong khoảng mười phút nữa. Và tôi muốn nói một điều này trước khi chúng ta làm điều đó, trước khi chúng ta bắt đầu điều đó. Chúa Jêsus

Christ Con Đức Chúa Trời...Tôi chỉ muốn nói rất nhiều lời bình luận, nhưng tôi không có thì giờ.

Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, đã xác nhận chính Ngài trong Lời Ngài. Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, đã xác nhận chính Ngài trong buổi nhóm sáng nay, bằng sự phân biệt. Đồng nhất chính Ngài trong việc mang một tội nhân ra khỏi tình trạng tội lỗi, đến với một con người mới, một tạo vật mới. Hãy xem người đàn bà thấp kém nhất hay người đàn ông thấp hèn nhất, người say rượu, nghiện rượu, và bất kể là gì đi nữa, và làm cho họ thẳng thắn và làm sạch họ, và làm cho họ trở nên một quý ông hay một quý bà. Đó là Chúa của tôi. Hãy nhận lấy người đàn ông bị đau ốm và bệnh tật, và không còn hy vọng cho anh ta, và khiến anh ta sống lại với một đời sống mới. Rồi xuất hiện ở giữa chúng ta, và xác nhận chính Ngài như cùng một Chúa Jêsus, để biết chính những ý tưởng của lòng chúng ta. Đứng ở giữa chúng ta, trong dân sự Ngài, Đức Chúa Trời ở trong dân sự Ngài, đồng nhất chính Ngài. Ngài đang ở đây bây giờ, cũng Đức Thánh Linh đó.

⁸⁷ Trước khi chúng ta bắt đầu buổi nhóm ở đây cho phép báp-têm, trong khi các anh em chuẩn bị sẵn sàng, tôi tự hỏi điều này. Tôi tự hỏi nếu có người nào ở đây mà không được cầu nguyện cho, sáng nay, và anh em bị đau. Chúng ta hãy xem bàn tay của bạn đưa lên. Hãy đưa tay lên nếu anh chị em đau ốm và có nhu cầu, và anh chị em không được cầu nguyện cho, sáng nay. Không có thể cầu nguyện hay không có gì cả; thật sự—thật sự đau ốm và bệnh tật. Được rồi.

Chúng ta hãy cúi đầu một lát.

⁸⁸ Lạy Chúa, với cổ họng căng thẳng, giọng nói khàn khàn này, ô, con cầu xin Ngài làm cho, Hạt giống, sẽ thấm vào trong lòng dân sự, dù thế nào đi nữa, vào trong lòng dân sự, để chúng con phải được đồng nhất với Ngài. Vì, ấy là một câu châm ngôn cổ xưa ở đây trên trái đất, “Con chim được biết bởi lông của nó, và con người được biết bởi người bạn đồng hành của mình.” Và, lạy Cha Thiên thượng kính yêu, chúng con cầu xin Ngài là bạn đồng hành của chúng con. Lạy Chúa, xin cho chúng con có Ngài, nếu phải trả giá bằng mọi thứ mà chúng con có trên đất này. Chúng

con hãy được đồng nhất, như, “Người đó thực sự sống với Đức Chúa Trời. Bạn đồng hành của Ngài là Đức Chúa Trời.”

⁸⁹ Hãy nói điều đó giống như đã xảy ra với Phi-e-rơ và Giăng, sau khi họ đã đi qua cánh cổng gọi là Cửa Đẹp, và nói, “Tiền bạc ta không có; nhưng điều ta có, ta sẽ cho anh.” Và người què đã được khỏe mạnh. Và khi trước tòa án, người ta nói họ nhận biết họ ngu dốt và không học hành. Họ không có học vấn, nhưng họ đã nhận biết rằng họ đã được đồng nhất với tình đồng hành đúng đắn. Họ đã ở với Chúa Jêsus. Đức Chúa Trời ôi, đó là ước muốn của lòng con, được xác nhận với Ngài, như một trong những dây tở của Ngài, như một người yêu mến Ngài, một người mà sẽ trung thực với Ngài, và giữ những lời nói trong Sách của Ngài, và làm tất cả những gì con biết làm, điều đó đúng.

⁹⁰ Bây giờ, Cha ôi, xin Cha xác nhận một lần nữa chính Ngài ở giữa chúng con, để dân sự có thể biết rằng đây không phải là điều gì đó, ồ, thời điểm đặc biệt nào đó, hay—hay điều gì đó theo trật tự đó, Chúa ôi. Xin để nó được biết tối nay rằng Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi mà đã ở đây sáng nay. Ngài có Quyền năng giống như vậy. Và những việc giống như vậy—giống như vậy mà Ngài đã làm sáng nay, Ngài có thể làm lại tối nay. Ngài đã hứa rằng họ sẽ ở trong những ngày sau tốt.

⁹¹ Nhiều người ở đây không thể nhận biết đủ đức tin. Chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ ban cho họ đức tin bây giờ. Và xin để Thánh Linh Ngài được xác nhận ở giữa chúng con, vì Ngài đã phán, “Những công việc Ta làm người đó cũng sẽ làm, người mà tin Ta.” Vì vậy con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng Ngài xác nhận rằng Ngài ở đây với chúng con tối nay, và vẫn...vẫn yêu thương chúng con. Và Ngài muốn mọi người ở đây, mà chưa chịu phép báp-têm, đến và được đồng nhất với Ngài. Để họ cũng có thể là những người dự phần của ân điển tuyệt vời này mà có thể được chuyển giao; từ chúng con đến với Ngài, và từ Ngài đến với chúng con; tội lỗi của chúng con đến với Ngài, và ân điển của Ngài đến với chúng ta. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin nghe lời cầu nguyện của chúng con, khi chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus Con Ngài. A-men.

⁹² Chúng ta đang đứng trong bóng của sự công bình chính trực

của Đức Chúa Trời. Mỗi lần hai hay ba người nhóm lại với nhau trong Danh Chúa Jêsus Christ, Ngài đã hứa Ngài sẽ ở giữa họ.

⁹³ Bây giờ, tôi không biết, tôi đoán một phần của thẻ cầu nguyện đã được lấy đi. Một số trong các bạn có thể vẫn còn một số. Nhiều người trong các bạn không có thẻ cầu nguyện. Không quan trọng các bạn có hay không. Nếu bạn đau ốm, bạn bị đau. Và nếu...Đức Chúa Trời này Đấng đã viết Kinh Thánh này, các bạn có tin Ngài một cách trân trọng không? Nếu Ngài trở lại trong giữa chúng ta, để chứng minh chính Ngài, bên cạnh sự giảng dạy về Lời, rằng Ngài ở đây, thuyết phục tội nhân rằng Ngài ở đây; nếu Ngài ở đây để chữa lành người đau, và sẽ bày tỏ nguyên cớ, như Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trên đất, các bạn sẽ chấp nhận sự chữa lành của mình cách vui mừng chứ? Nếu các bạn muốn, hãy giơ tay lên, bất cứ nơi nào. Chúng ta sẽ không...chúng ta không có... Tôi sẽ không biết anh ấy đã phát thẻ cầu nguyện gì. Chúng ta sẽ không có thẻ cầu nguyện. Chỉ, anh em cầu nguyện, và anh em tin.

⁹⁴ Và nếu Ngài sẽ làm như vậy, và sẽ xác nhận chính Ngài, bạn nên xấu hổ khi không đồng nhất chính mình với Ngài. Bạn nên làm điều đó. Bây giờ, đây là một thách thức thẳng thắn. Trong nhà thờ sáng nay chúng tôi đã phát thẻ cầu nguyện, và gọi họ đến bàn thờ, và cầu nguyện cho họ. Và Đức Thánh Linh rúng động với một thời gian tuyệt vời như vậy, cho đến khi tôi cảm thấy họ kéo tôi về hai phía, đó là lúc tôi phải đi, bởi vì tôi yếu đuối. Và bây giờ, ở đây tôi đang nói, các bạn không có thẻ cầu nguyện, hay bất cứ điều gì, đang ngồi ngoài đó trong cử tọa, anh chị em thách thức. Tôi thách thức anh chị em làm điều này, để tin rằng câu chuyện tôi đã kể với anh chị em về Chúa Jêsus Christ là Lẽ thật. Và các bạn cầu nguyện, nếu các bạn bị đau. Cho dù...

⁹⁵ Sáng nay, tôi đã cố gắng xem thử tôi có thể tìm thấy những người không ở với đèn tạm không. Tối nay, tôi không quan tâm anh em đến từ đâu. Anh em cứ cầu nguyện. Thế thì nếu Đức Thánh Linh vĩ đại đó của Đức Chúa Trời, mà chúng ta có bức hình ở đó, nếu Ngài sẽ đến giữa vòng này! Anh chị em đã nghe tôi giảng điều đó rất nhiều, đến nỗi Ngài đã hứa với chúng ta những điều, rằng Ngài sẽ làm điều đó. Và rồi khi Ngài còn ở trên đất, khi

Ngài trở lại trong xác thịt chúng ta, Ngài sẽ làm giống như vậy. Bây giờ, nếu anh chị em đau ốm, hãy cầu nguyện. Thách thức anh chị em!

⁹⁶ Hãy thách thức Đức Chúa Trời, nói, “Lạy Chúa, Anh Branham không biết con. Anh ấy không biết gì về con. Nhưng nếu Ngài cứ để anh ấy quay lại với con, để con chạm vào áo Ngài, rồi Ngài phán, con sẽ biết rằng Ngài có liên hệ với hội thánh này.” Hội thánh là những người tin. “Rồi tôi sẽ biết rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Và anh em cầu nguyện.

⁹⁷ Tôi chỉ cảm thấy được dẫn dắt để làm điều đó. Không biết tại sao tôi đã làm thế, nhưng tôi cảm thấy được dẫn dắt để làm điều đó.

Bây giờ, nếu anh em ngẩng đầu lên.

⁹⁸ Ngay tại đây, đang nhìn tôi, là người phụ nữ nhỏ bé đã đưa tay lên như thế này, cầu nguyện, chỉ cách đây vài phút. Và cô ấy đang cầu nguyện cho người nào khác ngoài chính mình. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy người phụ nữ trong đời, như tôi biết. Chị ấy hoàn toàn xa lạ với tôi. Nhưng chị ấy đang cầu nguyện cho con gái mình, về một ca phẫu thuật. Chị thậm chí không đến từ vùng này. Chị đến từ Texas. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Chị có thể cầu nguyện không? Chị không có? Chị không cần một cái. Hãy tin hết lòng.

⁹⁹ Làm sao tôi biết chị đang cầu nguyện về điều gì? Chị không thể thấy Đức Chúa Trời của Thiên đàng bày tỏ những bí mật của lòng sao? Đa-ni-ên đã không nói điều đó trong thời của ông sao? Đức Chúa Trời bày tỏ những bí mật của lòng.

¹⁰⁰ Có một phụ nữ đang ngồi kế bên chị ở đó. Cô ấy rất vui vì điều đó. Cô ấy bị bệnh tim, và cô ấy muốn được cầu nguyện cho. Vì vậy nếu chị cứ đặt tay lên cô ấy. Được rồi. Bây giờ, cô trở về Chicago và được khỏe mạnh. A-men. Tôi cũng không biết người đàn bà đó, không biết gì về người ấy. Nhưng Đức Chúa Trời biết các bạn. Thấy không?

Ngài đang làm cho chính Ngài được xác nhận với chúng ta. “Nếu người có thể tin, mọi sự đều có thể được.”

¹⁰¹ Người đàn bà Do Thái, nhỏ bé này đang ngồi ở đây, bà cũng đang cầu nguyện. Đúng vậy. Bà đang cầu nguyện cho tôi để nói điều gì đó với bà. Tôi đã thấy những rắc rối của bà sáng nay, nhưng tôi thật sự không gọi nó. Nhưng đôi chân bà đã bị làm phiền, sẽ trở nên khỏe mạnh. Vì vậy bà đừng lo lắng về điều đó.

¹⁰² Cô cũng tin, quý cô đang ngồi đây chứ? Cô tin tôi là tiên tri của Ngài, hay là, đây tớ của Ngài? Tôi không biết cô. Đức Chúa Trời biết cô. Nhưng nếu Ngài là Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, thì Ngài sẽ làm giống như Chúa Jêsus đã làm. Anh chị em đang cầu nguyện, và dường như tôi bị thu hút bởi anh chị em. Có Thiên sứ của Chúa ở bên cô ấy. Nếu cô tin, bệnh tim của cô sẽ hết, và bệnh viêm khớp. Tên cô là Cô Wisdom. Đúng vậy. Cô hãy trở về và khỏe mạnh, Bà Wisdom. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy người phụ nữ đó trong đời.

 Nhưng, Ngài là Đức Chúa Trời, nếu bạn chỉ tin điều đó.

¹⁰³ Đây, nhìn đây. Thấy người phụ nữ nhỏ bé đó đang ngồi đó với bàn tay đưa lên như thế này, tới miệng cô ấy không? Có...Anh em không thể thấy Ánh sáng đó đang treo lơ lửng ngay trên người đàn bà ở đó sao? Bây giờ, hãy nhìn xem, đi xuống ngay phía cô ấy. Tôi thấy Nó đang vỡ ra. Bà ấy bị bệnh về gan, bị làm phiền với bệnh gan. Đó là bệnh túi mật.Ồ, bà là Bà Palmer. Chính là điều đó. Bây giờ tôi nhớ là ai. Tôi đã không thấy, đó chỉ là khái tượng; Tôi thấy chị đang ngồi bên Anh Palmer. Đúng vậy, chị ơi. Bây giờ, chị hãy đi và khỏe mạnh. Hãy tin, với cả tấm lòng.

¹⁰⁴ Có một phụ nữ nhỏ đang ngồi phía sau chị ấy, cũng ngược lên, hầu như kính ngạc, ngay phía sau chị ấy. Chị nghĩ bệnh viêm amidan của hai đứa trẻ đó sẽ khỏi, thưa chị, và chị, cũng vậy? Thế thì hãy lên đường, về nhà, và vui mừng và hạnh phúc. Hãy đặt tay lên trên những đứa trẻ, cả hai đứa với những bệnh đó. Và bệnh của chị, cũng rời khỏi. Chị được chữa lành, trong Danh Chúa Jêsus, tất cả anh chị em. Các bạn sẽ khỏe mạnh, khỏe mạnh.

¹⁰⁵ Anh em có thể thấy Đức Chúa Trời hằng sống đang sống ngày hôm nay không? Ngài thật vĩ đại, Ngài ở bất cứ đâu, phải không? Anh em không muốn được đồng nhất với Ngài sao? Chắc chắn, các bạn muốn. Chắc chắn, các bạn muốn.

106 Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu một lát. Trước khi tôi... Nó làm tôi yếu đi rất nhiều. Bao nhiêu người muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện ngay bây giờ, nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con. Bây giờ con muốn tin Đức Chúa Jêsus. Con—con muốn mọi bệnh tật của con được giải quyết ngay bây giờ”? Xin Chúa ở cùng anh chị em.

107 Lạy Chúa, Đấng đã mang Chúa Jêsus trở lại từ kẻ chết, Đức Chúa Trời của Thiên đàng, con cầu xin Ngài, thay cho họ, rằng đây sẽ là giờ mà họ sẽ tin; tiến lên phía trước, nếu họ chưa bao giờ làm điều đó trước đây, và được đồng nhất với Chúa Jêsus Christ, ở đây trong hồ nước này, tối nay. Vì Kinh Thánh đã nói, rằng, “Nếu chúng ta được chôn với Ngài bằng phép báp-têm, và dự phần với Ngài trong sự chết của Ngài, chúng ta cũng sẽ dự phần trong sự sống lại với Ngài.” Đó là một lời hứa. Và Thánh Phi-e-rơ vĩ đại, xưa, đã nói với chúng ta rằng, “Hãy ăn năn, và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội, và chúng ta sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.” Cả tuần này...

108 Con dâu của con đang ngồi đây, Chúa ôi, bé Loyce, đang đói, và khát, và kiêng ăn, và chờ đợi. Chị con ngồi phía sau ở đó, đói, và khát, và kiêng ăn, và chờ đợi. Ôi Chúa, xin ban Đức Thánh Linh ngay bây giờ bằng cách nào đó, vào trong tòa nhà này, và đánh vào linh hồn họ bằng Quyền năng của sự sống lại. Và xin cho họ đứng dậy, trong Quyền năng phục sinh, và được đồng nhất với Chúa Jêsus Christ trong sự sống lại của Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

109 Xin tha thứ mọi tội lỗi. Xin bỏ qua mọi điều sai trái, Cha ôi, và ban cho chúng con ân điển của Ngài, khi chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus Christ.

110 Xin chữa lành tất cả những người đau ốm và bệnh tật. Lạy Chúa, Ngài ở đây. Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài, Ngài chứng minh chính Ngài, Đức Chúa Trời. Và chúng con cầu nguyện rằng, biết bản chất của Thánh Linh Ngài, rằng Ngài đã thực hiện một vài điều và rồi biến mất khỏi họ, đã đi nơi nào khác và vào một thành phố khác, và đi ra và biến đi. Nhưng Ngài đã để lại dấu hiệu phía sau, rằng Đức Chúa Trời hằng sống đã sống. Và con cầu nguyện,

lạy Đức Chúa Jêsus, rằng—rằng điều này đã là một ấn tượng trên lòng dân sự, rằng họ sẽ không bao giờ quên rằng Đức Thánh Linh hiện diện để chữa lành, và cứu rỗi, và đổ đầy sự nhân từ của Ngài. Chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹¹¹ Bây giờ, bao nhiêu người ở đây đã chịu phép báp-têm? Mời các bạn giơ tay lên, đã có các thứ của các bạn đã sẵn sàng. Các bạn có thể sẵn sàng xuống hồ nước, chỉ trong chốc lát.

Và bây giờ trong khi chúng ta đang chờ đợi Đức Thánh Linh, chỉ trong chốc lát. Bao nhiêu người ở đây chưa nhận lãnh Đức Thánh Linh, và đang mong muốn, cầu nguyện sốt sắng, nhận lãnh Đức Thánh Linh?

Teddy, nếu các bạn muốn, hay một số người trong các bạn, đến với cây đàn piano, ngay lập tức. Chúng ta sẽ hát một số bài thánh ca ngay bây giờ.

Trong khi, những người phụ nữ sẽ chuẩn bị cho phép báp-têm, đi qua trong phòng này. Và những người đàn ông đi qua trong phòng này, đang chuẩn bị cho phép báp-têm. Trong khi chúng ta, cũng sẵn sàng, cho sự kiện này.

¹¹² Và rồi chúng ta sẽ chờ đợi Đức Thánh Linh đến với chúng ta, và bày tỏ cho chúng ta những điều mà Ngài muốn chúng ta làm.

Sau đó chúng ta sẽ tắt đèn, trong thánh phòng chính. Mục sư sẽ đi xuống dòng nước ở ngoài—ngoài ở đây, và rồi chúng ta sẽ—chúng ta sẽ có buổi lễ làm phép báp-têm.

Chờ một chút, ngay trước khi anh tắt đèn, Anh Evans. Tôi muốn đọc một số câu Kinh Thánh trong khi chúng ta đang chờ đợi, chỉ trong chốc lát, nếu anh em muốn. Trong khi họ bắt đầu chuẩn bị, tôi muốn đọc một số câu Kinh Thánh ở đây.

¹¹³ Bao nhiêu người tin rằng Đức Chúa Trời là vô hạn? Chắc chắn. Ngài ở đây ngay bây giờ. Điều duy nhất anh em phải làm, để nhận lãnh Đức Thánh Linh, là sống lại và tin nhận Ngài. Ồ, Quyền năng của Ngài đã chứng minh rằng Ngài ở đây. Làm sao chúng ta có thể có một bóng dáng của sự nghi ngờ? Sự Hiện diện thánh khiết, phước hạnh của Ngài chỉ đang tắm mát linh hồn chúng ta! Tôi cảm thấy như tôi có thể hét lên, đến đỉnh điểm của mình, về sự nhân từ của Ngài. “Và sự thương xót của Ngài còn

đến đời đời.” Ngài ở đây. Lòng tôi đang nóng cháy, và nó tràn ngập sự vui mừng và vui mừng tốt độ, bởi vì sự Hiện diện của Ngài.

¹¹⁴ Trước khi họ bật đèn lên, tôi muốn đọc trong Công vụ, chương 1.

Và tôi tin rằng mỗi người đàn ông, mục sư, hay người nào ở đây, nhà truyền giáo, hay người nào khác, rằng sẽ là điều này, điều kia, Đức Chúa Trời là vô hạn. Đức Chúa Trời không thể làm một việc theo một cách, và rồi quay lại và làm *điều này*, làm nó— làm nó theo cách khác. Ngài phải làm điều đó theo cùng một cách, mọi lúc. Ngài chẳng phải sao?

Đây là lời tuyên bố đến từ Đức Chúa Trời.

Hỡi những người Y-sơ-ra-ên, hãy nghe những lời này; Đức Chúa Jê-sus ở Na-xa-rét, tức là người mà Đức Chúa Trời đã dùng làm việc ở giữa các ngươi bởi...những sự lạ và dấu kỳ, mà Đức Chúa Trời đã làm cho người trong vòng các ngươi, như chính các ngươi đều biết:

Những loại dấu hiệu nào Ngài đã làm, để chứng minh Ngài là Đấng Mê-si? Bởi biết những ý nghĩ trong lòng họ. Đùng thế không? Những gì Phi-e-rơ đã nói, “Bởi những dấu kỳ phép lạ, Đức Chúa Trời đã chứng minh rằng Ngài đã ở cùng Ngài.”

Ngài, đã bị phản nộ theo kế hoạch đã định, sự biết trước của Đức Chúa Trời, các ngươi đã mượn, và bởi bàn tay độc ác các ngươi đã đóng đinh trên thập tự giá và giết Ngài:

Đấng mà Đức Chúa Trời đã khiến sống lại, đã bứt đứt dây trói đau đớn của sự chết: bởi vì nó không thể giữ Ngài lại dưới quyền của nó.

Bởi Đa-vít đã nói về Ngài rằng, Tôi luôn thấy Chúa trước mặt tôi, ...Ngài ở bên hữu tôi, và tôi sẽ không bị rúng động:

Bởi có đó tôi, lòng tôi vui vẻ, và lưỡi tôi trở nên mừng rỡ; hơn nữa...xác thịt tôi sẽ yên nghỉ trong hy vọng:

Bởi vì Ngài sẽ chẳng để linh hồn tôi trong âm phủ, cũng sẽ không để cho Đấng Thánh của Ngài thấy sự hư nát.

Chúa đã tỏ cho tôi biết con đường sự sống; Ngài sẽ làm cho tôi đầy đầy sự vui mừng trước mặt tôi.

Hỡi các anh em, ta thật nói cách vưng vàng với anh em về tổ phụ Đa-vít, rằng người đã chết và chôn rồi, và mồ mả của người còn ở với chúng ta cho đến ngày nay.

Do đó là một đấng tiên tri,...biết rằng Đức Chúa Trời đã thề với một lời thề với người, rằng hậu tự của người, theo phần xác thịt, người sẽ—người sẽ làm sống lại Đấng Christ để ngồi trên ngai mình;

Người đã thấy trước và nói trước điều này về sự sống lại của Đấng Christ, rằng linh hồn Ngài không bị để lại trong âm phủ, xác thịt Ngài cũng chẳng thấy sự hư nát.

Chúa Jêsus này Đức Chúa Trời đã khiến sống lại, vì thế chúng ta...là những người làm chứng.

Ồ, điều đó làm tôi xúc động! Chúng ta vẫn là chứng nhân của Ngài. Ngài đã sống lại từ kẻ chết. Ngài sống, tối nay.

Vậy sau khi được tôn cao bên hữu của Đức Chúa Trời,... đã nhận lãnh từ—từ nơi Cha lời hứa về Đức Thánh Linh, mà Ngài đã hứa ban cho điều này, mà bây giờ anh em thấy và nghe.

Vì Đa-vít chẳng hề lên...trời: nhưng chính người có nói, CHÚA đã phán cùng Chúa tôi rằng, Hãy ngồi bên hữu Ta,

Cho đến khi Ta để kẻ thù nghịch ngươi làm bệ chân ngươi.

Vậy cả nhà Y-sơ-ra-ên khá biết chắc, rằng Đức Chúa Trời đã tôn Jêsus này, mà các người...đã đóng đinh trên thập tự giá, làm Chúa và Đấng Christ.

Vậy thì, ông đang nói bằng ngôn ngữ gì, mà tất cả các ngôn ngữ đó trên thế giới đều nghe ông?

Bấy giờ khi họ (dân sự) nghe lời này, trong lòng họ cảm động, bèn nói với Phi-e-rơ và...các sứ đồ khác rằng, Hỡi các anh em, chúng ta phải làm chi?

Cách đây một thời gian, họ là “điên rồ,” với họ. Bây giờ, sau bài giảng hùng hồn đó đã đi đến mọi quốc gia đang đứng ở đó,

“Hỡi các anh em, chúng ta có thể làm gì?” Rồi đến toa thuốc. Sau đó trả...

Bấy giờ Phi-e-rơ nói cùng họ rằng, Hãy hối cải, và mỗi người trong anh em chịu phép báp-têm như danh Đức Chúa Jêsus Christ để được tha tội, và anh em sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.

Vì lời hứa dành cho các người,...cho con cái các người, và cho họ những người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.

Và với nhiều lời khác người đã làm chứng và khuyên lơn, rằng, Hãy tự cứu mình thoát khỏi dòng dõi gian tà này.

Nếu đó không phải là cùng một Phúc âm mà chúng ta đang rao giảng ngày hôm nay! “Hãy tự cứu mình khỏi dòng dõi gian tà này.” Nhiều dấu kỳ phép lạ đang được thực hiện, sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ tỏ cho thấy chính Ngài sống động. Và cùng một phép báp-têm đã được thực hiện ngay tại đây, cũng được thực hiện ngay tại bục giảng ở đây, tối nay.

Rồi những người đó vui mừng nhận lãnh lời người đều chịu phép báp-têm: và cùng ngày đó có khoảng ba ngàn linh hồn được thêm vào họ.

¹¹⁵ Lạy Chúa kính yêu, những người đó, những căn phòng đang đứng đầy những người được xác nhận trong phép báp-têm với Ngài. Con cầu xin Ngài, Chúa ôi, thay cho họ, rằng nếu Ngài sẽ thật nhân từ, Chúa ôi, vào giờ này, khi họ từ dưới nước lên, xin cho có điều gì đó xảy ra với họ, để linh hồn họ sẽ được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Xin cho họ đi ra và rời khỏi nước, đi ra để bày tỏ Ngài trong việc rao giảng Phúc âm, giảng dạy trường Chúa nhật, nói tiếng lạ, thông giải tiếng lạ, đang làm những dấu lạ, điều kỳ diệu và phép lạ, và, trên hết mọi sự, tình yêu thương của Đức Chúa Trời bùng cháy trong linh hồn họ, với sự nhu mì, và hiền lành, và lòng kiên nhẫn, và sự khiêm nhường.

¹¹⁶ Lạy Chúa, con giao phó họ cho Ngài. Họ là những chiến tích của sự phục hưng này. Và con cầu nguyện rằng Ngài sẽ giữ họ trong sự chăm sóc của Ngài. Và ngày nào đó...Khi con đang đứng

đây cầu nguyện trên Kinh Thánh của Ngài, sau khi con đã giảng từ Nó, và đã tuyên bố với tất cả tấm lòng con những gì con nghĩ là Lẽ thật, như Ngài sẽ bày tỏ Nó cho con.

117 Và, Chúa ôi, chúng con đang chờ đợi phép báp-têm của họ, cũng như tất cả chúng con ở trong cử tọa ở đây đang chờ đợi sự sống lại. Và ngày nào đó, Chúa ôi, trong khi chúng con đang đứng với nhau trong các nơi trên Trời, xin cho có một tiếng đến từ Trời. Kèn sẽ vang lên, và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại, trước hết. Xin cho chúng con được cất lên với Ngài, để gặp Chúa trên không trung, và ở với Ngài mãi mãi. Xin nhậm lời, Cha ôi.

118 Xin giữ chúng con khỏe mạnh, và hạnh phúc, và đầy lòng sốt sắng. Chúng con không xin tiền. Chúng con không cầu xin những điều dễ dàng. Chúng con chỉ cầu xin được giống như Chúa Jêsus. Chúng con muốn được đồng nhất với Ngài, với loại Thánh Linh đã ở trong Ngài, nhu mì, hiền lành, luôn luôn hướng về công việc của Cha.

119 Lạy Chúa, trong giờ bế mạc của buổi phục hưng này và sự xác nhận này của nhiều người quý báu, tiếp tục xác nhận chính Ngài, bằng cách ban cho họ Đức Thánh Linh. Xin nhậm lời, Cha ôi.

120 Xin ban phước cho đền tạm nhỏ này, ban phước cho mọi mục sư, mọi người đã tham dự nó, mọi hội thánh đã có mặt ở đây.

121 Lạy Chúa, con cầu xin Ngài ban đến sự phục hưng trong mọi hội thánh trên khắp thế giới. Và chúng con sẽ thấy họ đến với nhau với một lòng một ý, vì ân sủng cất lên của Chúa Jêsus Christ được ban cho giữa chúng con. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

122 Bây giờ đèn sẽ tắt, trong thính phòng chính, trong một lát. Những chiếc khăn tay này đã được cầu nguyện. Và bây giờ đèn sẽ tắt chỉ trong một thời gian ngắn, và rồi—và rồi thật im lặng. Và mục sư sẽ làm phép báp-têm, ngay lần này đến lần khác, cho đến khi chúng ta làm xong.

[Các anh em sắp xếp lại đồ đạc trong bục giảng để chuẩn bị cho lễ báp-têm—Bt.] Bây giờ nếu mọi người có thể thấy...

123 Bây giờ, và một micrô đó, kéo mi-crô đó xuống tận đáy hồ ở đó. Vâng. Đúng vậy. [Người nào đó điều chỉnh giá đỡ mi-crô—Bt.] Có vẻ tốt hơn. Vâng. [Một anh em nói, “Đó là để chúng tôi có thể ghi âm lại nó thật tốt.”] Đây là với máy ghi âm? [“Vâng.”] Được rồi. Anh ấy đang lo liệu điều đó.

124 Tôi muốn làm điều này, chính tôi, tối nay. Tôi thật rất nóng nảy. Và Anh Neville đã được nghỉ ngơi, vì vậy chúng ta cũng muốn mục sư có điều gì đó để làm với điều này, một anh em rất tốt.

125 Chỉ một lát, đèn sẽ tắt, trong thánh phòng chính, rồi anh em sẽ có thể thấy, bởi một tấm kính lớn treo phía sau nó, nhìn xuống hồ nơi họ sẽ đến, để làm phép báp-têm, ngay khi họ sẵn sàng.

126 Và mỗi lần, khi họ làm phép báp-têm, họ sẽ...các trưởng lão sẽ kéo bức màn. Điều đó sẽ giữ...cho những người nữ, khi họ đi vào và ra khỏi nước. Và vì vậy rồi họ sẽ đến, người này đến người khác. Anh chị em sẽ nói tên mình, nói mình là ai, và làm phép báp-têm cho họ trong Danh Chúa Jêsus Christ.

127 Bây giờ, hãy nhớ, với—với tư cách một mục sư, chịu trách nhiệm về Phúc âm này đã được giao phó cho tôi, tôi muốn đề nghị điều đó cho bất cứ ai chưa chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, anh em hãy chịu phép báp-têm lại. Đó là những gì Phao-lô đã nói. Ngay cả lúc đó, khi họ đã chịu phép báp-têm một cách, không có Danh, người nói họ sẽ phải chịu phép báp-têm lại, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

128 Người nói, “Nếu một Thiên sứ đến, dạy bất cứ điều gì khác, hãy để người đó bị nguyên rủa.” Điều đó được tìm thấy trong Ga-la-ti. Ga-la-ti, chương 1, và câu thứ 8. “Dầu chúng tôi, hay một Thiên sứ từ Trời, rao giảng bất cứ phúc âm nào khác, hãy để người đó bị nguyên rủa.”

[Bức màn hồ báp-têm được mở ra—Bt.]

129 Bây giờ, ngay trước khi buổi lễ bắt đầu, mọi người có thể thấy không? [Băng trống—Bt.] ...đã giáng xuống trong dòng nước của sự chết. Bây giờ chúng ta đến với những mục sư truyền đạo của Phúc âm, nhờ đó chúng ta...?...[Băng trống.] Người bạn rất thân của tôi, từ dưới...?...Quý bà này là một người bạn rất thân với

Oral Roberts; bà và chồng bà...?...một chiến sĩ vĩ đại khác, người chiến thắng linh hồn vĩ đại cho Đức Chúa Trời, Anh Oral Roberts, một trong những người bạn thân của tôi, cũng vậy. [Băng trống.] Vâng. 🐦

59-1220E Được Đồng Nhất Với Đấng Christ
Đền tạm Branham
Jeffersonville, Indiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org